

Pierwsze posiedzenie Rady Ministrów

WARSZAWA. Dnia 22 bm. odbyło się pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta pierwsze posiedzenie Rady Ministrów powołanej przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwałą z dnia 21 bm. Rada Ministrów uchwaliła regulamin prac rządu.

GŁOS KOSZALIŃSKI

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 16 gr Koszalin, poniedziałek, dnia 24 listopada 1952 r.

Rok I Nr 73

III posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 22. XI. 1952 r.

WARSZAWA. 3 posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 22 bm. otworzył marszałek Dembowski.

Na posiedzeniu obecni są członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkiem na czele.

Na obrady przybyli członkowie rządu z prezesem Rady Ministrów Bolesławem Bierutem na czele.

Po załatwieniu formalności wstępnych Marszałek zakomunikował Izbie, że Prezydium Sejmu ustaliło następujący porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia:

- 1 Projekt ustawy o amnestii.
 - 2 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o złożonym ze wspólnej inicjatywy Rady Państwa i Rządu projekcie ustawy o kontroli państwowej.
 - 3 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o rządowym projekcie ustawy o przysiędze wojskowej.
 - 4 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 26 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych do stawach ziemniaków (Dz. U. Nr 37, poz. 255).
 - 5 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300).
 - 6 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301).
 - 7 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 29 października 1952 r. o zmianie niektórych przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 44, poz. 302).
 - 8 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 29 października 1952 r. o stosunkach służbowych nauczycieli szkół podstawowych i wychowawców w zakładach poprawczych oraz schroniskach dla nieletnich (Dz. U. Nr 44, poz. 303).
 - 9 Sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o dekretych z dnia 17 listopada 1952 r. o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz urzędu Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego (Dz. U. Nr 45, poz. 304).
- Sejm przyjął proponowany porządek dzienny.
- Przystępując do pierwszego punktu porządku dziennego Marszałek Dembowski zakomunikował Izbie, że wpłynął rządowy projekt ustawy o amnestii — po czym udzielił głosu Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego — Stanisławowi Radkiewiczowi.
- Po przemówieniu min. Rad

kiewicz projekt ustawy został odesłany do Komisji Spraw Ustawodawczych, która zebrała się w czasie zarządzonej przez marszałka przerwy w obradach.

Po przerwie w drugim punkcie porządku dziennego pos. Jodłowski zreferował sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o złożonym ze wspólnej inicjatywy Rady Państwa i Rządu projekcie ustawy o kontroli państwowej.

Sejm ustawę o kontroli państwowej jednomyślnie uchwalił. W imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych pos. Wagrowski złożył sprawozdanie o projekcie ustawy o przysiędze wojskowej.

Sejm przyjął ustawę według przedłożenia rządowego.

Następnie Sejm zatwierdził, przesłane na poprzednim posiedzeniu do Komisji Spraw Ustawodawczych, następujące dekry: dekret z dnia 26 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków — referował pos. Szkop.

dekret z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim — referował pos. Bielnicki;

dekret z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia — referował pos. Jańczyk;

dekret z dnia 29 października 1952 r. o zmianie niektórych przepisów postępowania karnego — referował pos. Kłta;

dekret z dnia 29 października 1952 r. o stosunkach służbowych nauczycieli szkół podstawowych i wychowawców w zakładach poprawczych oraz schroniskach dla nieletnich — referował pos. Chlebda;

oraz dekret z dnia 17 listopada 1952 r. o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz urzędu Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego — referował pos. Kalszczewski.

W ostatnim punkcie porządku dziennego Marszałek Dembowski udzielił głosu pos. Morawskiemu, który w imieniu Komisji Spraw Ustawodawczych złożył sprawozdanie o przesłanym do tej komisji projekcie ustawy o amnestii.

Sejm ustawę o amnestii jednomyślnie uchwalił.

Na tym porządek obrad został wyczerpany.

Wyłoniony przez Sejm Frontu Narodowego Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej będzie rządem realizacji Programu Frontu Narodowego

Przemówienie Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta wygłoszone na posiedzeniu Sejmu w dniu 21 listopada 1952 r.

WYSOKI SEJMIE!
Pragnę w imieniu wybranego przez Was, obywateli polskie, Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej złożyć gorące podziękowanie za to jednomyślne i zaszczytne zaufanie, którym obdarzają ten rząd uchwałą Sejmu i wypowiedzi przedstawicieli zespołów poselskich. Nakłada to szczególny obowiązek i szczególną odpowiedzialność na Radę Ministrów, na każdego z członków rządu, na podległy kierownictwu tego rządu aparat państwowy. Chciałbym zapewnić wysoki Sejm i cały naród polski, że rząd, któremu mam zaszczyt przewodniczyć, w pełni zdaje so

bie sprawę z wagi obowiązków, włożonych na nas mocą uchwały Sejmu.

Po raz pierwszy, powołany do kierowania państwem rząd otrzymuje tak jednomyślne i wszechstronne poparcie całego Sejmu — jako najwyższego organu władzy państwowej i wyraziciela woli narodu. Jest to dobitnym wyrazem nowej sytuacji, nowego układu stosunków społecznych i politycznych w naszym kraju. Wybory w dniu 26 października, w których wyniku rozpoczyna się działalność Sejmu obecnego oraz wyłonione z jego woli na czele organa władzy i administracji państwowej były nie tylko kląm, przełomowym wydarzeniem dla życia i rozwoju naszego narodu. Naród polski wypowiedział w tych wyborach swoją wolę w sposób tak zdecydowany, powszechny i jednolity — jak nigdy w poprzednich okresach swej historii. Oczywiście, nigdy przedtem nie było warunków, które by dawały na rodowi naszemu możliwość takiego wyrażania swych uczuć, swej siły wewnętrznej, swej jedności moralno-politycznej, swej postawy wobec najdonioślejszych spraw i zagadnień bytu narodowego. Jasne jest jednak, że ta potężna i doniosła manifestacja niepodległej jedności i solidarności naszego narodu stwarza nową sytuację społeczno-polityczną, a zatem stawia przed powołanym dziś przez Sejm rządem nowe zadania, nakładają nań szczególną odpowiedzialność.

Jak wyrazić główną treść tych zadań? Sądzę, że najslusniej będzie sformułować te zadania jako realizację Programu Frontu Narodowego.

Podstawą ideologiczną wyborów październikowych, szanowanym, który zdołał skupić i zjednoczyć cały naród — był Program Frontu Narodowego. Sejm obecny jest wyrazem całkowitego i powszechnego zwycięstwa ideału Frontu Narodowego.

Wyłoniony przez Sejm Frontu Narodowego Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej winien być zatem rządem realizacji Programu Frontu Narodowego. (OKłaski).

Przypomnijmy w skrócie na czele wytyczne tego programu.

Walczyć o szybkie uprzemysłowienie naszego kraju na bazie nowoczesnej techniki. Jest to jedyny i niezawodny sposób likwidacji wiekowego zacofania naszej gospodarki, warunek stałego podnoszenia wsi i naszego doświadczenia, naszego dobrobytu, naszej kultury. Szybkie uprzemysłowienie kraju w oparciu o nową technikę to podstawowy warunek nieustannego wzrostu sił naszego Państwa Ludowego, zaś umacnianie sił państwa — to niezawodna recepta na umacnianie niepodległości i suwerenności Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, to stałe podnoszenie jej roli, jej znaczenia, jej wkładu w ogólnoswiatowe dzieło walki o pokój.

Zyjemy w okresie pogłębiającego się w całym świecie rozkładu starego systemu gospodarki kapitalistycznej. Klasy pańszczytne w pogoni za najwyższym zyskiem same zaostrzają i przyspieszają kryzys tego systemu. Grabiąc bezlitośnie podporządkowane sobie narody, imperialistycznej rozpetują gorączkę zbrojeń, organizują bloki wojenne, szerzą zbrodniczą psychozę masowego ludobójstwa, odbudowują rozbite szczytki hitlerowskiego Wehrmachtu w celu podszycowania do nowych napaści, między innymi i na nasz kraj. Ale naród polski nie jest dziś izolowany i bezbronny, jak przed wrześniem 1939 roku. Naród polski jest dziś czynnym współtwórcą nowej epoki wielkich przeobrażeń społecznych, które ogarnęły już trzecią część globu i oddziaływają na cały świat, przbudzając do walki wyzwolenczej uciskane narody. Naród polski jest dziś czynnym współczestnikiem najpotęż-

niejszego ruchu postępowego w dziejach ludzkich — wielkiego ruchu obrońców pokoju, który ogarnia swym zasięgiem olbrzymią większość ludzkości. Naród polski szczyt się dziś niezłomnym przemiernym i przyjaźnią z narodami wielkiego Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej. Nigdy w swych dziejach Ojczyzna nasza nie była tak jak dziś potężnie i niezawodnie sprzymierzoną z najbardziej postępowymi siłami świata, broniącymi nowych zasad pokojowego współżycia międzynarodowego, szczerzej współpracy, całkowitego równouprawnienia, wzajemnego poszanowania i braterskiej pomocy. Dzięki przmiernemu i przyjaźni z narodami ZSRR Polska Rzeczypospolita Ludowa czuje się nie tylko bardziej niż kiedykolwiek zabezpieczoną przed napaścią imperialistów, neohitlerowców i ich amerykańskich patronów, ale korzysta z wielkiej, bezinteresownej, serdecznej pomocy Wielkiego Kraju Rad w rozwoju swego przemysłu, swej gospodarki, w przyswajaniu sobie wspaniałych osiągnięć nauki i techniki radzieckiej. Szczególnym wyrazem pomocy narodów radzieckich, przepięknym przejawem serdecznej troski Wielkiego Przyjaciela Polski — Józefa Stalina — o szybsze rozwiązanie naszej stolicy jest wspaniałomyślny i szlachetny dar rządu radzieckiego Pałacu Kultury i Nauki (okłaski). Niech mi więc będzie wolno z tej trybuny naszego Sejmu, przesłać narodom radzieckim i ich Wielkiemu Wodzowi gorące uczucia wdzięczności i braterskiego pozdrowienia w imieniu naszego narodu (burzliwe i długotrwałe okłaski).

Realizacja Programu Frontu Narodowego wysuwa przed rządem jako czołowe zadanie nieustanne pogłębianie przyjaźni i współpracy z narodami państwa socjalistycznego i krajów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu — jako najważniejszą rolę rządu — w walce o utrwalenie pokoju i zabezpieczenie niepodległości Polski Ludowej.

(Ciąg dalszy na 2 str.)

Rząd Bolesława Bieruta

Najwyższe organy władzy i administracji państwowej zostały wybrane. Uwłaszczeniem pierwszych posiedzeń Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej był jednomyślny wybór Towarzystwa Bolesława Bieruta na najtrudniejsze i najważniejsze stanowisko — stanowisko Prezesa Rady Ministrów oraz — na jego wniosek — wybór członków rządu.

„Po raz pierwszy powołany do kierowania państwem rząd — stwierdził Towarzystwo Bierut — otrzymuje tak jednomyślne i wszechstronne poparcie całego Sejmu, jako najwyższego organu władzy państwowej i wyraziciela woli narodu. Jest to dobitnym wyrazem nowej sytuacji, nowego układu stosunków społecznych i politycznych w naszym kraju.”

„Ta nowa sytuacja wynika z coraz bardziej krzepnącej jedności moralno-politycznej narodu polskiego, który w dniu 26 października wyraził swą wolę w sposób tak zdecydowany, powszechny i jednolity — wole zabudowania Polski socjalistycznej wspólnym wysiłkiem, pod przewodnictwem wielkiego syna ludu polskiego, niezłomnego bojownika o sprawę Polski Towarzystwa Bolesława Bieruta.”

„Rząd Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta —

oświadczył w Sejmie w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej tow. Ochab — stanowią w rozwoju kolejnych rządów Polski Ludowej, Rządu Tymczasowego, Rządu Jedności Narodowej, Rządu powołanego przez Sejm Ustawodawczy w roku 1947, dalszy krok naprzód, stanowią nowy, wyższy etap w rozwoju naszej władzy ludowej, coraz to potężniejszej, coraz to bardziej związanej z milionowymi masami ludzkiej pracy.”

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza ze szczególną radością wita fakt, że u steru nawi państwowej staje Wielki Przywódca polskiego ludu pracującego, wierny uczeń Lenina i Stalina, nieustraszonego budowniczy Polski Ludowej Towarzystwo Bolesław Bierut.

Pod jego to kierownictwem powstała pierwsza w historii reprezentacja ludu polskiego — Krajowa Rada Narodowa. Pod jego kierownictwem wydzwignęliśmy się z ruin wojennych, zagospodarowaliśmy Ziemię Odzyskaną, rozgromiliśmy faszystowskie bandy i mikołajczykowski, wawerowski i gomulkowski agenciury imperializmu, zjednoczyliśmy wszystkich patriotów w jednej klasie robotniczej w szeregu Frontu Narodowego.

(Ciąg dalszy na 2 str.)

Wizyta Prezesa Rady Ministrów u Przewodniczącego Rady Państwa

WARSZAWA. Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesław Bierut złożył dnia 22 bm. wizytę Przewodniczącemu Rady Państwa Aleksandrowi Zawadzkiemu.

Depesza KC PZPR do KC Komunistycznej partii Holandii

PO KOMITETU CENTRALNEGO KOMUNISTYCZNEJ PARTII HOLLANDII AMSTERDAM
Z okazji Kongresu Waszej Partii przesyłam Wam gorące, braterskie pozdrowienia i życzymy Wam pomyślnych obrad dla dobra ludu holenderskiego i sprawy pokoju między narodami.
Jestem przekonany, że Wasza Partia, natężona historiami słownymi Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata — Wielkiego Stalina, podniesie jeszcze wyżej sztandar niepodległości narodowej i swobód demokratycznych i przewodzących klasie robotniczej i narodowi holenderskiemu w walce o zwycięstwo sprawy pokoju i demokracji.
KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Z frontu walki o plan

Spółdzielcy z Osiek pracowali po bohatersku

Trudne były warunki wykopków buraków i ziemniaków w spółdzielni produkcyjnej OSIEK w powiecie koszalińskim. Od pobliskiego morza wiatr uparcie gnał chmury deszczowe, które nazbyt hojnie zrosiły osiecką ziemię. Pola w spółdzielni częściowo stanęły pod wodą, a spółdzielcy z żalem i niepokojem spoglądali na wysoki, spółdzielcy plan. Nie trwało to jednak długo. Jak jeden zabrał się do pracy. Gromadnie ruszyli na pole kobiety na czele swą przodownicą pracy ob. Machalską. Choć spółdzielnia liczy tylko 19 członków, jednak do pracy dzień w dzień wychodziło ponad 40 osób — niemal wszyscy zdolni do pracy członkowie rodzin spółdziel-

ców. Tam, gdzie była woda, kładziono deski, by przejść do suchych miejsc. Często pracowano po kostki w wodzie. Gdy raz zaczęto pracę, nie odstraszała spółdzielców ani deszcz, ani zimny mroźny wiatr.

I spółdzielcy z Osiek, jako pierwsi w powiecie koszalińskim całkowicie zakończyli prace wykopkowe. Plan zebrali bogaty — ziemniaków 200 q z hektara, buraków cukrowych, które w najbliższych dniach zostaną odstawione do cukrowni, około 300 q z każdego hektara.

Spółdzielcy pracują dobrze. W czasie wykopków pracowali po bohatersku. Spółdzielnia w Osiekach powstała wiosną br. Swój plan gospodarczy wykonała z nadwyżką. Spółdzielcy z Osiek, — jak

nigdy przed tym w Osiekach, wydały po 30 q owsa i 25 q pszenicy z hektara. Zebrano 59 q lnu z hektara, wykonano już zasiewy jesiennie i niemal całkowicie orki ziemne. Mimo, że do wspólnego podziału wchodzi tylko zbożna jare, bo ożime jeszcze każdy zebrał indywidualnie, na każdą dniówkę obrachunkową przypada w Osiekach 16 kg zboża, w tym ponad 8 kg pszenicy.

Wspólny, chętny wysiłek sowele się opłacił osieckim chłopom. Spółdzielnia produkcyjna wskazała im drogę do dobrobytu. W spółdzielni produkcyjnej dobrze walczą o Program Frontu Narodowego — silną, szczęśliwą, zasobną Ojczyznę.

Prasa radziecka o pierwszej sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

MOSKWA. Wszystkie dzienniki moskiewskie — „Prawda”, „Izwestia”, „Trud”, „Komsomolskaja Prawda”, „Krasnaja Zwiezda” i inne zamieściły obzerne wiadomości o otwarciu i obradach pierwszej sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przemówienie Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta wygłoszone na posiedzeniu Sejmu w dniu 21 listopada 1952 r.

Rząd Bolesława Bieruta

(Dokończenie z 1 str.)

Stojąc na straży historycznych interesów narodu, jego bezpieczeństwa i suwerenności, uważamy równocześnie za swój najświętszy obowiązek czynić wszystko, co jest w naszej mocy, aby podnosiła się stopa życiowa człowieka pracy, by jego potrzeby materialne i kulturalne były zaspakajane coraz pełniej.

Od czego zależy tempo naszych osiągnięć w tym kierunku?

Zależy ono od czynnego poparcia przez cały naród wysiłków rządu, zmierzających do uruchomienia wielkich rezerw tkwiących w naszej gospodarce, w naszym życiu.

Szybki rozwój przemysłu jest główną dźwignią rozwoju wszystkich dziedzin gospodarki narodowej i zwłaszcza rolnictwa, które odziedziczyliśmy po dawnym ustroju kapitalistyczno-obszarniczym w stanie szczególnie zacofanym. Podnoszenie poziomu sił twórczych we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej — to warunek szybkiego wzrostu dobrobytu materialnego i kultury całego społeczeństwa.

Praktycznym zadaniem prowadzącym do tego celu jest: stałe podnoszenie wydajności pracy zarówno w przemyśle, jak w rolnictwie i innych dziedzinach gospodarki narodowej.

Rozwój współzawodnictwa socjalistycznego i przodownictwa w pracy, umacnianie ofiarności i odpowiedzialności całej załogi zakładów przemysłowych za terminowe wykonanie planów produkcyjnych.

Pogłębianie ruchu racjonalizatorów i wynalazców, naj-

lepszego wykorzystania urządzeń przemysłowych i nowej techniki;

Walka z marnotrawstwem surowców, materiałów, paliw i energii;

Walka z brakerobstwem i o coraz lepszą jakość wytworów produkcji;

Szybki wzrost mechanizacji i wyższej techniki w rolnictwie przez rozwój spółdzielni produkcyjnych i państwowych ośrodków maszynowych;

Umocnianie spójni między miastem i wsią;

Walka ze spekulacją i wszelkimi pozostałościami wyzysku mas pracujących;

Walka o zwycięskie wykonanie wielkich, historycznych zadań naszego Planu 6-letniego.

Droga, którą kroczyć będzie powołany dziś rząd, będzie drogą codziennej troski o człowieka pracy, będzie drogą nieubłaganej walki ze szkodnictwem i wszelką wrogą działalnością, będzie drogą stanowczego tępienia bezmyślności i tępoty, bezduchności i biurokratyzmu, które wciąż jeszcze tyle szkód powodują w naszym życiu.

Prowadzić będziemy nieubłaganą walkę z wszelkimi agenturami, które usiłują podkopywać siłę i zwartość naszego Państwa Ludowego, ze wszelkimi ekspozyturami wrogich ośrodków imperialistycznych: amerykańskich czy wtykańskich, winowskich czy wuerenowskich, trockistowsko-tłowski czy stonistycznych.

Naszym niezawodnym oparciem we wszystkich wysiłkach na tej drodze jest rosnąca wciąż aktywność społeczna milionowych mas pracujących.

Coraz powszechniejszy, czynny udział milionów Polaków w twórczym życiu i rozwoju naszego kraju, w umocnianiu naszego państwa, w kształtowaniu naszej przyszłości — to największe źródło sił naszego narodu. Masy ludowe coraz liczniej skupiają się pod sztandarami walki o całkowite zlikwidowanie wielowiekowych krzywd społecznych, walki o nowy, lepszy i sprawiedliwy ustrój społeczny, pod sztandarami budownictwa socjalistycznego. Rosnie świadomość polityczna milionów Polaków, dawniej gniebionych i okradanych z elementarnych praw obywatelskich.

Wzmacnia się coraz bardziej świadomy i czynny udział najszerszych mas w rządzeniu swoim państwem, państwem ludu pracującego. Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stała się już niewzruszoną ostoją i natchnieniem wielkiej mobilizacji mas obywateli w ich dążeniu do utrzymania i rozszerzenia zdobyczy ludu pracującego. Bezspornymi i wspaniałymi przykładami tej mobilizacji jest udział wielomilionowych mas naszego narodu w wielkich plebiscytach na rzecz sprawy pokoju, w szerokiej, powszechnej niemal dyskusji ogólnonarodowej nad Konstytucją, wreszcie w potężnym swą niezrównaną wymową wyniku wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na platformie Frontu Narodowego. W tym powszechnym wzroście aktywności społecznej, w rosnącej zdolności mobilizacyjnej mas, w pogłębiającej się jedności narodu — tkwi niezwykła siła naszego ustroju, siła naszego

Państwa Ludowego. Coraz liczniejsze miliony obywateli naszego kraju łączą się w dążeniu do budowy coraz bardziej dostatniego, kulturalnego, pełnego godności i dumy życia człowieka pracy w naszej umiłowanej Ojczyźnie.

Pogłębiać tę rosnącą jedność i aktywność milionów Polaków, umacniać ze wszech miar ich czynny i świadomy udział w budowie nowego życia — oto wielkie i naczelną zadanie polityczne wyłonione dziś przez Sejm Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Z potężnych i niewyczerpanych źródeł rosnącej energii społecznej rząd ten czerpać będzie siły w swej codziennej pracy.

Pragnę zapewnić Was, obywateli posłowie, że powołany przez Was Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej czynić będzie wszystko, aby nie zawieść Waszego zaufania, aby przede wszystkim w oparciu o rosnącą aktywność tych mas, o współudział w życiu naszego państwa milionów mężczyzn i kobiet, w oparciu o wspaniały entuzjazm twórczy milionów młodych budowniczych Polski Ludowej, w oparciu o pogłębiającą się wciąż jedność moralno-polityczną naszego narodu — czynić będziemy wszystko, aby wytrwała, ofiarna praca dla Ojczyzny, umacniać wciąż jej siły, budować wspólnym porwysem naszych gorących dla niej uczuć i codziennego dla niej wysiłku — szczęście i wielkość Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (długotrwałe burzliwe oklaski).

(Dokończenie z 1 str.)

wykuliśmy Wielką Kartę Praw Narodu polskiego odnieśliśmy wspaniałe zwycięstwo idei Jedności w wyborach do Sejmu.

Lud polski, stwierdził tw. Ochab „głęboko kocha Towarzystwa Bieruta, bezgranicznie mu ufa i wie, że pod przewodnictwem tego wielkiego syna klasy robotniczej, wielkiego Nauczyciela naszego narodu pójdziemy ku nowym, jeszcze wspanialszym zwycięstwom, ku słonecznemu, socjalistycznemu jutru”.

Głębokim zaufaniem darzą Towarzystwa Bieruta pracujący chłopci. Wiedzą, że mają oni do zawdzięczenia władzy ludowej ziemię, uwolnienie od pańszczyźnanej zaleźności i od kufalego wyzysku. Wiedzą, że zawdzięczają trosce władzy ludowej o wieś: nawozy sztuczne i maszyny, coraz wyższy poziom uprawy i hodowli i coraz wyższy poziom kultury.

„W chłopach urosło przekonanie — stwierdził pos. Ozga-Michalski w Imieniu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — zrodzone z doświadczeń historii i z praktyki sojuszu robotniczo-chłopskiego, z doświadczeń budownictwa Polski Ludowej, że zjednoczeni we Froncie Narodowym w walce o przyszłość Ojczyzny będą dalej kroczyć do coraz nowych zwycięstw pod wodzą umiłowanego Nauczyciela, wielkiego przywódcy ludu polskiego, Bolesława Bieruta.

I będą razem z rządem, którym on pokieruje, pracować ze wszystkich sił nad umocnieniem Ojczyzny”.

Człają i miłością darzą Towarzystwa Bieruta inteligencja i rzemiosło, które, jak to podkreślił w Imieniu Stronnictwa Demokratycznego pos. prof. Kulczyński, „Wskazał drogę do umacniania więzi z produkującą siłą naszego narodu — klasą robotniczą, wyprowadził inteligencję i rzemiosło z pozostającej pozycji kapitalistycznego klienta do roli obywateli współodpowiedzialnych za losy Rzeczypospolitej Ludowej”.

Wraz z całym Sejmem głosowali za rządem Towarzystwa Bolesława Bieruta posłowie — działacze katolicy. „Wiemy, — powiedział w ich imieniu pos. Horodyski — uczy nas tego również doświadczenie, że niezależnie od różnic w poglądach, wierzący i niewierzący, mogą — a nawet więcej, muszą — we wzajemnym szacunku i zaufaniu budować wspólnie dom ojczysty i wspólnie bronić go od wrogów”.

I uczucia całego narodu wyraził bezpartyjny poseł Osmańczyk zwracając się do Towarzystwa Bieruta:

„Obywatelu Prezese Rady Ministrów. Prowadźcie nas dalej tą drogą, która wzmacnia naszą siłę, utrwała pokój i zdobywa nam przyjaźń i szacunek setek milionów ludzi na świecie. Naród jest z Wami!”

Jednymyślnie, z jaką Sejm udzielił poparcia rządowi Pol-

skiej Rzeczypospolitej Ludowej jest wyrazem tej siły, która wyrosła z walki i pracy naszego narodu, przeksztalcającego się w naród socjalistyczny. I wyrazem tej siły i st również pierwszy wniosek rządu Bolesława Bieruta, przedłożony Sejmowi — wniosek w sprawie udzielenia amnestii sprawcom i uczestnikom szeregu wymienionych w proklamacji przestępstw popełnionych przed dniem 20 listopada 1952 r. W ten sposób Polska Rzeczypospolita Ludowa upamiętniła dzień uchwalenia Konstytucji, puszczając w niepamięć i przebacząc szeregi przestępstw, wykroczeń i występków, łagodząc kary cięższe, dając tym, którzy zbłądzili lub nawet cęlić ko zawinili wobec Ojczyzny, szanse zmylenia swych win.

„Nigdy w swych dziejach — stwierdził w swym przemówieniu sejmowym Towarzystwo Bierut — Ojczyzna nasza nie była tak jak dziś pełniejsza i niezawodnie sprzymierzona z najbardziej postępowymi siłami świata, broniącymi nowych zasad pokojowego współzycia międzynarodowego, szczerze współpracy, całkowitego równoprawienia, wzajemnego poszanowania i braterskiej pomocy. Dzięki przyrzeczeniu i przyjaźni z narodami ZSRR Polska Rzeczypospolita Ludowa czuje się nie tylko bardziej, niż kiedykolwiek zabezpieczona przed napadami imperialistów, neoimperialistów i ich amerykańskich patronów, ale korzysta z wielkiej, bezinteresownej, serdecznej pomocy Wielkiego Kraju Rad w rozwoju swego przemysłu, swej gospodarki, w przyswajaniu sobie wspaniałych osiągnięć nauki i techniki radzieckiej”.

Z największą uwagą słuchali najwyżsi przedstawiciele narodu polskiego słów Pierwszego Budowniczego Polski ludu pracującego, Prezesa Rady Ministrów, gdy wymieniał nowe, odpowiedzialne zadania stojące przed jego rządem. Te najważniejsze zadania określa Program Frontu Narodowego, program siły i dobrobytu naszej Ojczyzny, program, za którym głosował naród polski w dniu 26 października i którego realizację złożył w niezawodne ręce Towarzystwa Bieruta. Z wysokej trybuny sejmowej rozległy się na cały kraj słowa sternika naszej nawy państwowej:

„Wspólnie z milionami robotników i chłopów pracujących, w oparciu o rosnącą aktywność tych mas, o współudział w życiu naszego państwa milionów mężczyzn i kobiet, w oparciu o wspaniały entuzjazm twórczy milionów młodych budowniczych Polski Ludowej, w oparciu o pogłębiającą się wciąż jedność moralno — polityczną naszego narodu — czynić będziemy wszystko, aby wytrwała, ofiarna praca dla Ojczyzny umacniała wciąż jej siły, budowała wspólnym porwysem naszych gorących dla niej uczuć i codziennego dla niej wysiłku — szczęście i wielkość Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Wyjaśnienie ministra PGR

W związku z niewłaściwą interpretacją zarządzenia Ministra PGR z dnia 15 bm. w sprawie wzmocnienia akcji wykopkowej buraków cukrowych, wyjaśnia się co następuje:

W zarządzeniu tym ustalono, że przy wywózce koni buraków z pola do drogi o twardej nawierzchni, płaca za jeden tonokilometr wraz z załadunkiem i wyładunkiem przewożonych buraków cukrowych wynosi 20 zł., a na Żuławach 30 zł. Ministerstwo PGR wyjaśnia, że jest to opłata wyłączona za transport buraków cukrowych z pola do najbliższej drogi o twardej nawierzchni. Natomiast za transport buraków cukrowych na drogach o nawierzchni twardej ma zastosowanie dla pojazdów mechanicznych spozu PGR zarządzenie ministra transportu drogowego i lotniczego z dnia

12 czerwca 1951 r. o opłatach za używanie państwowych pojazdów mechanicznych, a dla transportu konnego — cennik ustalony przez prezdydia wojewódzkich rad narodowych.

W zarządzeniu ministra PGR z 15 bm. ustalono, że płaca za wyrwanie ręczne 1 tony buraków cukrowych z ułożeniem ich w rzędy wynosi 7.50 zł. — tym samym opłata za wyrwanie ręczne 4 ton buraków cukrowych wynosi 30 zł gotówką oraz 0.5 kg cukru, względnie zamiast cukru, za zgodą pracownika — 7.50 zł gotówką. Płaca ta dotyczy wyrwania buraków cukrowych poderwanych uprzednio przy pomocy przęzaju konnego względnie mechanicznego.

Powyższe wyjaśnienie ma zastosowanie od dnia 15 bm. do dnia zakończenia wykopków buraków cukrowych.

Nowo wybrani posłowie prawdziwi reprezentanci narodu polskiego

Sprawozdanie Komisji Mandatowej

W drugim dniu posiedzenia Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 21 listopada (jak już podaliśmy w wczorajszym numerze „Głosu”) Sejm przyjął jednomyślnie Uchwałę Komisji Mandatowej a tym samym zatwierdził ważność wyboru posłów i zastępców posłów na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Poniżej podajemy fragmenty sprawozdania Komisji Mandatowej złożonego przez pos. Kłosiewicza.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Komisja Mandatowa, wykonując zlecenie jej przez Sejm zadanie zapoznała się szczegółowo ze sprawozdaniem z przebiegu wyborów oraz sprawdziła wszystkie materiały przekazane Sejmowi przez państwową Komisję Wyborczą. W szczególności Komisja Mandatowa sprawdziła wszystkie protokoły przyjęcia zgłoszenia list kandydatów na posłów i zastępców, oraz wszystkie protokoły głosowania okręgowych komisji wyborczych w ilości 67.

Na podstawie sprawozdania i przedstawionych przez Państwową Komisję Wyborczą materiałów, Komisja Mandatowa stwierdziła, że wybory do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w dniu 26 października 1952 r. odbyły się we wszystkich 67 okręgach wyborczych w pełnej zgodności z Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Ordynacją Wyborczą do Sejmu.

Ani do państwowej Komisji Wyborczej, ani do okręgowych komisji wyborczych nie wpłynęły skargi lub zażalenia, które poddawałyby w wątpliwość prawidłowość aktu wyborczego w jakikolwiek okręgu czy obwodzie.

Wybory do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odbyły się w atmosferze ogromnego entuzjazmu i niespotykanej dotychczas aktywności najszerszych warstw narodu.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wybrany w dniu 26 października liczy 425 posłów, 173 spośród nich jest pochodzenia robotniczego,

155 chłopkiego, a pozostałych 97 wywodzi się w ogromnej większości z inteligencji pracującej. Zajętych w przemysle jest 113, w tym 67 przy warsztatach — przodowników pracy. Wśród posłów reprezentowane są podstawowe oddziały klasy robotniczej, a mianowicie górnicy — 16 posłów, hutnicy — 12, metalowcy — 23, włókniarze — 21, kolejarze — 14, chemicy — 7, budowlani 5.

Liczba posłów zatrudnionych w rolnictwie wynosi 65 indywidualnych, 26 członków spółdzielni produkcyjnych, 5 pracowników POM i PGR.

W Sejmie znalazła się szeroka reprezentacja inteligencji pracującej licząca 94 posłów. Wśród nich jest 30 inżynierów, publicystów i artystów, 19 profesorów i naukowców, 20 pracowników inżyniersko-technicznych, 17 nauczycieli i 8 lekarzy.

80 posłów rekrutuje się spośród członków naczelnych organów władzy państwowej i działaczy rad narodowych.

131 posłów pracuje w kierowniczych organach stronnictw politycznych, związków zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej, Związku Młodzieży Polskiej, Liga Kobiet i w innych masowych organizacjach społecznych.

273 posłów jest członkami Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, 90 należy do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, 25 do Stronnictwa Demokratycznego, bezpartyjnych jest 37 posłów.

Ilość posłów członków PZPR jest wyrazem przodującej siły tej partii, świadcząca zarazem ona o tym, że cały naród skupiony we Froncie Na-

rodowym widzi w Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej czołową siłę, której przewodnictwem zawdzięcza swe dotychczasowe historyczne osiągnięcia i która kieruje jego walką o zbudowanie socjalizmu, o szczęśliwą przyszłość Ojczyzny.

Znaczna ilość posłów do Sejmu to ludzie, którzy przeżyli pełną ofiarną, bohaterską walkę i zmagali drogę o władzę robotników i chłopów, brali aktywny udział i kierowali w rewolucyjnych walkach polskiej klasy robotniczej, w walkach chłopskich, z caratem, z polską burżuazją i sanacją.

Po raz drugi w wyborach do Sejmu wzięli udział żołnierze Ludowego Wojska Polskiego, stojącego czujnie na straży niepodległości naszej Ludowej Ojczyzny i bezpieczeństwa jej granic.

W skład Sejmu wybrana została grupa przedstawicieli i dowódców Wojska Polskiego na czele z synem robotniczego ludu Warszawy, bohaterem Stalingradu — Marszałkiem Konstantym Rokossovskim (burzliwe oklaski).

Ilość kobiet wybranych do Sejmu wynosi 74. W skład poprzedniego Sejmu wchodziło 26 kobiet. Jak widać z tych liczb, ilość kobiet posłanek wzrosła prawie trzykrotnie.

Nowoobрани Sejm, nowoobranii posłowie, to krew z krwi i kość z kości ludu polskiego, to przedstawiciele tych, co produkują, żywią i bronią, to prawdziwi reprezentanci narodu polskiego.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Wyniki wyborów do Sejmu dowiodły, że naród polski jednomyślnie wypowiedział się za Programem Frontu Narodowego.

Akt wybaczenia i wielkoduszności

Amnestia przyczyni się niewątpliwie do wzmocnienia w naszym państwie praworządności ludowej

— Fragmenty przemówienia Ministra Bezpieczeństwa Publicznego Stanisława Radkiewicza

Obywatele Posłowie!

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedkłada pod obrady wysokiej Izby projekt ustawy o amnestii.

Władza ludowa po wyzwoleniu Polski otrzymała między innymi ponury spadek demoralizacji i deprawacji, a co za tym idzie wysoki stopień przestępczości. Inaczej przetrwać nie mogło. W Polsce przedwójkowej panował ustrój kapitalistyczny, którym rządzący wzięli prawo wyzysku szerokiej masy narodu przez klasy posiadające, powodując rosnącą biedę i pauperyzację. Masowe bezrobocie w mieście i na wsi było zjawiskiem stałym. W Polsce przedwójkowej terror wobec mas ludowych, poniżanie i poniewieranie człowiekiem stanowiły podstawową metodę rządzenia sanacyjnej, faszystowskiej biurokracji.

Wszystko to nie mogło nie powodować stałego postępu demoralizacji i deprawacji, stalego wzrostu przestępczości. Jako zjawiska społeczne, właściwe go ustrójowi Polski przedwójkowej.

Deprawację tę pogłębiła i sroga wojna 6-letnia, okrutna, zbrojowa polityka hitlerowskiego okupanta wobec narodu polskiego.

Dziś to wszystko stało się już u nas tylko ponurym wspomnieniem przeszłości. Ustrój demokracji ludowej zmienił zasadnicze warunki bytu i pracy obywateli kraju, umożliwił im

korzystanie w pełni z praw obywatelskich.

Władza ludowa zlikwidowała raz na zawsze bezrobocie w naszym kraju, zapewniła warunki pracy i możliwości ludzkiego bytu wszystkim mieszkańcom wsi i miast.

Wszystko to sprawiło, że w świadomości ludzkiej dokonały się głębokie przeobrażenia, w tym razem tych przeobrażeń i normalizacji stosunków jest między innymi postępujący spadek przestępczości w kraju.

Jeżeli w roku 1937 za rządów kapitalistów i obszarników 1/3 skazanych z przestępstwa w roku 1951, w śródmy roku władzy ludowej, ilość skazanych spadła dokładnie do 1/3 ilości skazanych w r. 1937.

Jeżeli w roku 1937 za zaborczość skazano 1330 osób, to w roku 1951 za te zbrodnie — 258 osób, czyli mniej niż 1/5 liczby z 1937 roku.

Ilość skazanych za zbrodnie i wywłaszczenie z bronią w ręku w roku 1951 wynosiła tylko 1/3 skazanych za te przestępstwa w r. 1937.

Za kradzieże ilość skazanych w roku 1951 wynosiła 1/5 ilości skazanych za te przestępstwa w roku 1937.

Zasadniczej zmiany uległo u nas położenie kobiety. I oto liczba skazań za dzieciobójstwo spadła do 1/10 w stosunku do roku 1937.

Zmieniają się u nas warunki życia młodzieży. I oto mimo spotykanych jeszcze u nas zwa-

żanych z całą mocą wypadków chuligaństwa — ogólna liczba skazanych za udział w bójkach i używanie niebezpiecznych narzędzi spada w roku 1951 do mniej niż 1/5 w stosunku do ilości skazanych za te przestępstwa w roku 1937.

Ilość przestępstw ciężkich spada z roku na rok.

Oto na przykład za zaborczość w roku 1951 skazanych jest o przeszło połowę mniej niż w roku 1947, za rozbój pięciokrotnie mniej, za kradzież o połowę mniej niż w roku 1947.

Jakże wymowne są liczby, jak dobitnie świadczą one o dobroczynnym wpływie władzy ludowej, warunków stworzonych przez tę władzę, na poziom moralny najszerzej masy ludności.

Istnieją u nas jeszcze i długo będą jeszcze istnieć pozostałości kapitalizmu w świadomości ludzi. Demoralizację pozostawioną nam w spadku przez rodzimych wyzyskaczy i przez hitlerowskiego okupanta przezwyciężyć możemy jedynie stopniowo, zmieniając nie tylko warunki, lecz prowadząc równocześnie systematyczną, długotrwałą pracę wychowawczą. Ale już obecnie zniżona warunek społecznych poparta przez szeroko zakrojoną pracę wychowawczą, dała nadszperkowane rezultaty.

Projekt ustawy amnestyjnej głosi wstępnie: „Celem upamiętnienia uchwalenia w dniu 22 lipca 1952 r. Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pierwszy Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wybrany na podstawie tego wilekopolnego w dziejach narodu aktu stanowi... Rząd wzię wzię zagadnienie udzielenia amnestii z historycznym w dziejach narodu wydarzeniem — uchwaleniem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dla upamiętnienia tego wydarzenia mającego przełomowe znaczenie w dziejach naszego narodu rząd proponuje uchwalenie amnestii.

Wniosek o amnestię rząd przedkłada pod obrady nowego Sejmu jako jedną z pierwszych ustaw. Dobrze będzie jeśli pierwszy Sejm wybrany na podstawie Konstytucji uchwalonej 22 lipca rozpoczynając swe prace uchwali amnestię. W projekcie swym rząd proponuje objęcie amnestią przestępstw popełnionych przed dniem 20 listopada br. i związane w ten sposób amnestii z datą rozpoczęcia prac nowo wybranego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Słusznym będzie, jeśli przez amnestię otworzymy drogę do poprawy ludziom, którzy wczoraj dokonali przestępstwa dziś mogą stać się pozytywnymi członkami społeczeństwa. Słusznym będzie jeśli rozciągając amnestię na przestępstwa popełnione do 20 listopada br. to jest do dnia rozpoczęcia pracy naszego Sejmu — użycy słowami im w ten sposób więź między spotykającą ich łaską a wielkim świętem narodu — zwycięstwem Frontu Narodowego w wyborach 26 października br.

Jeśli chodzi o treść ustawy to obywatele posłowie mają możliwość zapoznania się z otrzymanym przez nich tekstem projektu ustawy.

Dlatego chciałbym tylko po krótko omówić zasadnicze założenia projektu:

Po pierwsze — ustawa przewiduje darowanie lub złagodzenie kary:

a) Skazanym na karę nie wyższą niż jednego roku więzienia całkowite darowanie kary.

b) Złagodzenie o połowę kary skazanym od jednego roku do lat trzech.

c) Skazanym na karę pozbawienia wolności powyżej lat trzech złagodzenie kary o 1/3.

d) Zamianę kary śmierci na 15 lat więzienia.

e) Zamianę kary dożywotniego więzienia na 12 lat więzienia.

Projekt stosuje w tych samych rozmiarach darowanie i złagodzenie kar za przestępstwa popełnione do 20 listopada 1952 r. zarówno dla osób, które zostały już skazane za swoje przestępstwa jak i do osób, które się znajdują w śledztwie oraz do tych, co do których postępowania jeszcze nie wszczęto.

Po drugie — szczególnie szeroko projekt ustawy stosuje system darowania i złagodzenia kar w stosunku do tych spośród młodzieży, którzy sprowadzeni zostali z drogi uczelnianej życia i pracy dla Ojczyzny przez wroga, a obecnie narodowi elementowi. Projekt postanawia, że osobom, które w chwili popełnienia przestępstwa nie miały ukończonych 18 lat życia darowuje się kary pozbawienia wolności orzeczone w rozmiarze nie wyższym niż trzech, a złagodzenie o połowę kary pozbawienia wolności w wysokości powyżej lat trzech.

Po trzecie — zasadę darowania stosuje się również do wyroczni, to znaczy do czynów zagrożonych karą aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3 tysięcy złotych, albo obu tymi karami łącznie i podlegających ukaraniu w trybie postępowania karno-administracyjnego. Będą więc objęte amnestią między innymi wyroczni, polegające na niewykonaniu przez chłopów ciężkich na nich obowiązków doświadczeń zwierząt rzeźnych, ziół, ziemiaków i mleka. Wymierzone za takie wykroczenia kary ulegną darowaniu pod warunkiem, że obowiązek dostawy zostanie wykonany najpóźniej do dnia 31 grudnia 1952 roku.

Całkowitym przebaczeniem objęte są nadto naruszenia dyscypliny pracy, zagrożone karą porządkowąm potrącenia z należnego wynagrodzenia oraz karami sądowymi, nakładającymi obowiązek pozostawiania przy wykonywanej pracy przez określony czas z jednoczesnym potrąceniem części wynagrodzenia.

Wreszcie amnestia obejmuje całkowitym przebaczeniem występki skarbowe zagrożone karą pozbawienia wolności do jednego roku lub karą grzywny nie wyższą niż 2 tysiące złotych, albo obu tymi karami łącznie oraz wykroczenia skarbowe.

Zasadę darowania i złagodzenia kar stosuje się odpowiednio do występów skarbowych zagrożonych karą pozbawienia wolności ponad jeden rok lub karą grzywny wyższą niż dwa tysiące złotych albo obu tymi karami łącznie.

Po czwarte — aczkolwiek z mocy amnestii puszcza się w niepamięć i przebacza w zasadzie przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności do jednego roku, to znaczy w sprawach o te przestępstwa umarza się postępowanie, to jednak projekt ustawy stwarza jeszcze dalej idące możliwości stanowiąc, że sąd może postępowanie umorzyć w sprawach o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności ponad rok, jeżeli przy uwzględnieniu okoliczności towarzyszących przestępstwu i zachowania się oskarżonego po popełnieniu przestępstwa należałoby wymierzyć karę, która podlegałaby darowaniu na podstawie odpowiednich przepisów ustawy o amnestii.

Projekt ustawy wymaga w tym wypadku wniosku lub zgody prokuratora.

Jeżeli zaś z okoliczności sprawy wynika, że należałoby wymierzyć karę nie powyżej lat 5 pozbawienia wolności to i wówczas może nastąpić w szczególnych wypadkach umorzenie postępowania, ale już

z mocy decyzji Sądu Najwyższego podjętej na wniosek prokuratora generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Zasady darowania i złagodzenia kar stosuje się również do kar zmniejszonych w drodze indywidualnego aktu łaski, przy czym za podstawę przyjmuje się karę zmniejszoną.

Po piąte — Wielkoduszny akt władzy ludowej jest wyrazem naszej siły. Władza ludowa nigdy dotąd nie była tak mocną i tak pewną jak obecnie — dlatego jest możliwa tak szeroka amnestia.

Ale w żadnym wypadku nie znaczy to, byśmy mieli uwalać obojętne najmitów, wrogów naszej Ojczyzny, aby wolno nam było osłabiać naszą czujność wobec wroga klasowego, wobec obojętne agentur, szpiegów i dywersantów.

Dobrodziejstwa amnestii nie mogą oczywiście dotyczyć tych, którzy pozostając na służbie obojętne agentur i na żołdzie sił wrogich Polsce Ludowej dopuścili się najcięższych zbrodni wobec narodu i państwa.

Nie będą korzystali z amnestii szpiegi, dywersanci, terroryści, sabotażyści, zbrodniarze faszystowsko-hitlerowskie, którzy w czasie okupacji dopuszczali się zabójstw patriotów polskich, znęcali się nad ludnością lub współpracownikami z Gestapo, osoby odpowiedzialne za klęskę wrześniową i faszycyzację życia państwowego. Nie będą także korzystali z dobrodziejstwa amnestii osoby, które popełniły z chęcią przestępstwa na szkodę gospodarki narodowej, dopuszczając się zaboru lub przywłaszczenia mienia społecznego o wartości przewyższającej 20 tysięcy złotych. Nie będą również korzystali z amnestii niektórzy recydywiści.

Wprowadzając wskazane wyżej wyłączenia, projekt ustawy przewiduje możliwość stosowania amnestii do tych, którzy wskutek niedostatecznego uwzględnienia zbłądzili i dali się wciągnąć do współdziałania z elementami wrogimi Polsce Ludowej, pod warunkiem, że nie byli organizatorami związku, nie pełnili w nim czynności kierowniczych i nie brali udziału w zamachach terrorystycznych.

W szczególności projekt ustawy idąc konsekwentnie po linii stworzenia dla młodzieży najszerzej możliwości włączenia się do uczelnej pracy dla Ojczyzny, nie stosuje wyłączeń i ograniczeń w zakresie korzystania z dobrodziejstwa amnestii do osób, które w chwili popełnienia przestępstwa nie miały ukończonych 18 lat życia, chyba że dopuścili się dywersji lub zamachu terrorystycznego, w którego wyniku nastąpiła śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała, albo jeżeli działali przy użyciu broni lub w innych okolicznościach szczególnie obciążających.

Po szóste: Projekt ustawy zawiera szereg przepisów normujących kwestie proceduralne w zakresie stosowania amnestii. W szczególności przewiduje się, że amnestię stosuje organ, przed którym toczy się postępowanie, albo organ zarządzający wykonanie orzeczenia, a więc z reguły sąd lub prokurator, że na postanowienia i zarządzenia w przedmiocie stosowania przepisów ustawy służy zażalenie do jednej, bezpośrednio wyższej instancji oraz, że organ stosujący amnestię obowiązany jest podjąć postanowienie w przedmiocie zastosowania amnestii w terminach przez ustawę określonych dla poszczególnych kategorii kar podlegających darowaniu, zamianę lub złagodzeniu.

OBYWATELE POSŁOWIE!

W wyniku wykonania ustawy amnestyjnej ogryska wol-

ność przeszło połowa ogólnej liczby osób przebywających w zakładach karnych, a u przyłaczającej większości kary zostaną wydatnie złagodzone. Jest to więc amnestia bardzo szeroka. Stosując tak szeroką amnestię jesteśmy przekonani, że da ona pozytywne skutki polityczne i wychowawcze.

Oplerymy te nasze nadziej na tym fakcie, że w rezultacie naszych osiągnięć w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej, wszyscy amnestionowani będą mogli natychmiast włączyć się w tryb pracy produkcyjnej — i stać się w ten sposób uczelnymi obywatelami państwa ludowego.

W skutkach swych amnestii w ujęciu na Sejmowi projektu ustawy przyczyni się niewątpliwie do wzmocnienia w naszym państwie praworządności ludowej, której podstawy utrwalone zostały w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Amnestia, którą pierwszy Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalił dla upamiętnienia przyjętej w dniu 22 lipca 1952 r. Konstytucji, tego wilekopolnego w dziejach narodu aktu, darującą czyni przestępce, popełnione przed dniem rozpoczęcia prac Sejmu wybranego na podstawie tej Konstytucji, jest zarzem wezwaniem do przestrzegania zasad Konstytucji, przepisów prawa, szanowania własności społecznej, przestrzegania dyscypliny państwowej, sumiennego wykonywania obowiązków wobec państwa i właściwego stosunku do współobywatela.

Jest to koniecznym wymogiem dalszego rozwoju naszej Ojczyzny.

Na straży przestrzegania tych zasad, na straży wielkich osiągnięć narodu polskiego, na straży mienia społecznego i obowiązków stać będą z całą stanowczością organa władzy ludowej, realizujące praworządność ludową.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Udzielamy tak obszernej i wielkodusznej amnestii, gdyż warunki jakie stworzyła w naszym kraju władza ludowa, pomagają nam coraz bardziej w usuwaniu wszystkich korzeni przestępstwa. Udzielamy tak obszernej i wielkodusznej amnestii, gdyż pozwala nam na to siła naszego państwa ludowego, zjednoczenie najszerzej masy narodu wokół tego państwa.

Naród nasz jest zjednoczony jak nigdy dotąd.

W tej jedności narodu (ktw tajemnica naszej siły, naszych zwycięstw, naszej pewności jutra.

Ta jedność i solidarność narodu jest gwarancją, że potrafiemy skutecznie unieszkodliwić każdego, kto ośmieli się podnieść rękę na Polską Rzeczypospolitą Ludową.

Mocni tą jednością, chcemy darować lub zmniejszyć karę tym, którzy popełnili przestępstwa wobec państwa i współobywateli, którzy słusznie zostali skazani na karę, ale mogą jeszcze powrócić na drogę uczelnej, twórczej, pozytywnej pracy, chcemy otworzyć przed nimi drogę na wolność, dać im szansę powrotu do normalnego, uczelnego życia.

Jesteśmy przekonani, że ołbrzymia większość spośród nich skorzysta z tej szansy, by raz na zawsze opuścić drogę przestępstwa, by oddać się uczelnej pracy — ku dobru ich samych, ich rodzin, ku dobru i dobru państwa.

W tym przekonaniu przedkładamy wam obywatele posłowie niniejszy projekt ustawy do zatwierdzenia. (Oklaski).

Regulamin Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewni Sejmowi możność sprawnej pracy i sprawnego wypełniania obowiązków

Sprawozdanie Komisji dla opracowania regulaminu Sejmu

W drugim dniu posiedzenia Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Sejm przyjął sprawozdanie Komisji dla opracowania regulaminu Sejmu i uchwał regulaminu Sejmu.

Sprawozdanie Komisji dla opracowania regulaminu Sejmu bieżący pos. Lange. Poniżej podajemy fragmenty przemówienia pos. Oskara Lange.

Mówca stwierdza, że regulamin musi być zgodny z duchem socjalistycznego demokracji, który przenika całą strukturę ustrojową naszego Państwa Ludowego. Powinien on ułatwiać masom zrozumienie treści i sensu prac ludowego przedstawicielstwa oraz ułatwiać im demokratyczną kontrolę nad pracami posłów.

Nowe oblicze Sejmu przejawia się w strukturze jego organów. Kierownictwo prac Sejmu spoczywa w rękach, działającego na zasadzie kolegialności prezydium, składającego się z Marszałka i Wicemarszałków. Organem pomocniczym Prezydium jest Rada Seniorów, składająca się z przedstawicieli wojewódzkich zespołów poselskich. W skład zespołu wchodzi wszyscy posłowie wybrani na terenie danego województwa, niezależnie od ich miejsca zamieszkania, pracy zawodowej względnie przynależności partyjnej. Wojewódzkie zespoły poselskie wybierają ze swego grona prezydium, składające się z przewodniczącego, jego zastępcy i sekretarza oraz delegują go przedstawiciela do Rady Seniorów. Utworzenie wojewódzkich zespołów poselskich stanowi istotną nowość w formach działalności Sejmu. Zespoły poselskie tworzą się na podstawie wspólnych zadań pracy, łączących posłów danego województwa. System wojewódzkich zespołów poselskich odzwierciedla pracę Frontu Narodowego na terenie Sejmu, jest wyrazem współpracy posłów, należących do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, do Stronnictwa Demokratycznego, jak również posłów bezpartyjnych.

Praca posłów odbywać się będzie również w terenie. Polegać ona będzie na przyjmowaniu interesantów, odwiedzaniu rad narodowych, zakładów pracy, szkół, ośrodków zdrowia, gromad wiejskich, przejażdżki w wysiapieniach informujących ludność o polityce władzy ludowej i w składaniu sprawozdania z działalności w Sejmie.

Posiedzenia Sejmu są jawne. Jeśli wymaga tego dobro państwa, Sejm może uchwalić tajność obrad. Jawne jest również głosowanie. Dla prawomocności uchwał Sejmu regulamin wymaga zwykłej większości ogólnej liczby posłów, natomiast zgodnie z art. 91 Konstytucji większość co najmniej 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby posłów.

Działalność o posłach ustala tekst ślubowania poselskiego oraz poświęca szczególną uwagę udziałowi posłów w pracach Sejmu. Posłowie obowiązani są do brania udziału w pracach Sejmu. Obok dyscypliny pracy, regulamin traktuje również o dyscyplinie obrad.

Regulamin zawiera także przepisy, określające tryb składania przez posłów interpelacji.

Pos. Lange stwierdza, że regulamin odpowiada potrzebom i charakterowi najwyższego organu Państwa Ludowego i zapewni Sejmowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej możność sprawnej pracy i sprawnego wypełniania obowiązków.

W imieniu Komisji pos. Lange wniósł o uchwalenie przedłożonego projektu regulaminu wraz z poprawkami Komisji.

Przodujące junaczki „SP“

Junaczki brygady rolnej „SP“ pracujące w PGR Stara Lubianka zobowiąza- nie, jakie podjęły na cześć wyborów wykonały w 200 proc.

W pracach rolnych wyróżniły się szczególnie z plerwszego plutonu: J. KOSINSKA, A. GRUDZINSKA, z drugiego plutonu A. WASILEK i Z. DĄBROWSKA zaś z trzeciego plutonu J. ROSZKO i H. JAKU KUBOWSKA. Po pracy dzielne junaczki spędzają czas na szkoleniu oraz rozrywkach w świetlicy. Czytają książki, grają w szachy i inne gry oraz słuchają muzyki.

M. Paszko
Korespondent „Głosu“

Na II Krajowy Zjazd TPPR wyjadą najlepsi aktywiści woj. koszalińskiego

W woj. koszalińskim zakończono wybory delegatów na II Krajowy Zjazd TPPR, który odbędzie się w przyszłym miesiącu w Warszawie. 16 delegatów, którzy reprezentować będą TPPR-owską organizację naszego województwa, to najlepsi aktywiści Towarzystwa.

Na delegatów na Zjazd zostali wybrani przodujący zarazem w swej pracy zawodowej: Z. Mosek — członek spółdzielni produkcyjnej w Wierszynie, Z. Abramowicz — działacz oświatowy ze Złotowa, K. Sapliński — robotnik z gorzelni „Lucja“, G. Pawłowska — gospodyni domowa, P. Szaryn — działacz spółdzielczości spożywców z Polczyna-Zdroju, B. Dakinowicz z Prez. PRN Bytów, P. Dąbrowski — działacz związkowy z Człuchowa, P. Czarnecki — członek spółdzielni produkcyjnej z Nętna, A. Grabosz — robotnica przemysłu ludowego z Kołobrzegu, B. Galuszko — członek spółdzielni produkcyjnej z Tymienia, G. Bogdanowicz — robotnik z Zakładów Roszarniczych z Koszalina, J. Besz-

czyński — pracownik umysłowy z Rejonu Lasów Państwowych w Sławnie, Z. Furmańska — członek spółdzielni produkcyjnej Zalaski K. Nidek — działacz Spółdzielni Spożywców ze Słupska, A. Szelicki — wicedyrektor Państwowej Centrali Drzewnej i P. Kasztelan — chłop indywidualny z gromady Krosino.

Delegaci zebrałi na naradzie w dniu 20 bm. opowiedzieli jak społeczeństwo naszego województwa przygotowuje się do powitania II Krajowego Zjazdu TPPR.

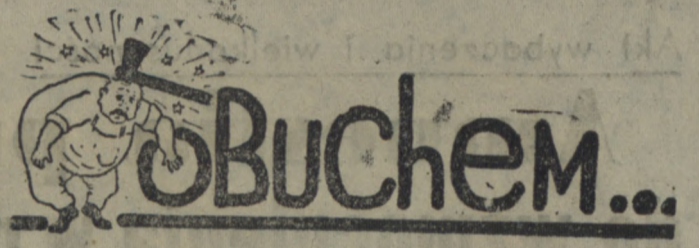
Członkowie Kół TPPR podejmują już liczne zobowiązania produkcyjne i organizacyjne. Tak np. członkowie Kół TPPR przy Państwowym Ośrodku Maszynowym w Sławnie przepracowali 40 dni przy wycopkach. Na bazie akcji przedzjazdowej rosła także ilość nowozałożonych kursów języka rosyjskiego, których w okresie od 5 października br. do tej chwili założono 57.

Uczestnicy kursu języka rosyjskiego w Mirosławcu, wezwali wszystkie kursy naszego województwa do współ-

zawodnictwa o 100 proc. frekwencję i uzyskanie bardzo dobrych wyników w nauce. Wykładowczynią kursu jest nauczycielka H. Zborowska.

Inną ciekawą formę agitacyjną zastosowali aktywiści TPPR w gminie Gościno. Prelegent wygłasza pogadankę i wyświetla przezroczą w poszczególnych domach nawet dla nielicznych grup. Wędrując w ten sposób od domu do domu, daje możliwość zapoznania się z wielkimi osiągnięciami Kraju Rad każdemu mieszkańcowi, nie odrzucając go od zajęć gospodarskich.

(J. B.)

W sprawie poczekalni autobusowej

Komunikacja autobusowa na trasie Drawsko — Koszalin i Wałcz — Koszalin prowadzi przez Polczyn-Zdrój. Codziennie przejeżdżają tędy dwa autobusy. Pierwszy nie zawsze może zabrać wszystkich pasażerów. Ci, którzy nie zdążyli wsiąść, zmuszeni są oczekiwać na następny. Oczekiwanie takie, często na

deszczu i w zimie z powodu braku poczekalni, daje się dotkliwie we znaki. Dyrekcja PKS winna dbać o zdrowie swoich pasażerów i wybudować w Polczynie-Zdroju poczekalnię, by nie trzeba było wyczekiwać na autobus moknąc na deszczu lub marznąc.

Proponujemy wykorzystać na ten cel pusty lokal, znajdujący się w pobliżu przystanku na Placu Wolności, który na poczekalnię w zupełności się nadaje — naturalnie po przeprowadzeniu odpowiedniego remontu.

St. Klimas
korespondent „Głosu“

Działacze LPZ otrzymali dyplomy uznania

Zarząd Wojewódzki Ligi Przyjaciół Zolnierza w Koszalinie, w uznaniu zasług

włożonych w rozbudowanie i umasowienie organizacji na terenie województwa, nagrodił dyplomami uznania 185 aktywistów robotniczo - chłop- skich.

Tak nie wolno ob. Chmurek!

W Polsce Ludowej nie ma już obszarników i wielkich przemysłowców; robotnicy, chłopcy i inteligencja pracująca, pracują dla dobra swej Ojczyzny i dla swego dobra.

Innego zdania jest jeszcze kierownik oddziału PZZ w Słupsku, który w stosunku do strażników przemysłowych używa obraźliwego określenia „darmozjad“.

Ob. Chmurek! — Trzeba pamiętać, że strażnicy, tak jak wy, zostali postawieni do pracy przez władzę ludową. Pełnią oni odpowiedzialną funkcję strzeżenia mienia społecznego i praca ich nie jest mniej ważna od waszej. Trzeba nauczyć się szanowania godności człowieka pracy i jego zawodu.

A. Obuchowicz
Korespondent „Głosu“

Krytyka pomogła...

WLECZE SIĘ W OGNIE POWIAT SŁUPSKI

Artykuł pod powyższym tytułem opublikowany na łamach Głosu Koszalińskiego — proszę nam Komitet Powiatowy PZPR w Słupsku — pomógł gromadom Mikorowa i Motarzyno w przełamywaniu trudności. Gromady te początkowo wlokły się naprawdę na szarym końcu w dostawie zboża. Obecnie sprawa uległa zmianie. Zorganizowano zborowe odstawy zboża. Umożliwiło to szybszą realizację planowego skupu

linie zawiadania, że uruchomiono już świetlice w Sławnie i Bytowie. Natomiast świetlica w Miastku uruchomiona zostanie w najbliższym czasie. (4063)

RYBACY DARŁOWSCY ŁOWIĄ NAJLEPIEJ NA WYBRZEŻU KOSZALIŃSKIM

Sekretarz Podstawowej Organizacji Partyjnej przy PP i UR „Kuter“ w Darłowie zawiadania, że notoryczni humelanci załogi „Kuter“ zostali przykładowo ukarani. (4109)

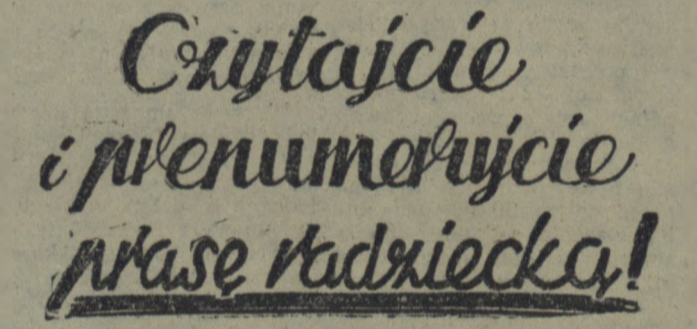
Z SZESCIU ŚWIETLIC PRACUJE TYLKO DWIE

Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Kosza-

Książka Twój przyjaciel!

Na półkach księgarskich ukazały się następujące wydawnictwa: Nakładem Polskich Wydawnictw Gospodarczych. Jan Kawalski — PLAN FINANSOWY PRZEDSIĘBIORSTWA HANDLOWEGO Huti żelaza i stali — strona 112, cena 5,40. — Praca obejmuje zakres podstawowych wiadomości o organizacji hurtu w dostawach żelaza i stali. W szczególności uwzględniono zasady rozrachunku gospodarczego, ceny rozliczenia i plany obrotu towarowego tej gałęzi uśrednionego handlu. Na te tematy autor omówił planowanie finansowe, warunki przepięszenia czystości obrotu środków obrotowych oraz preliminarze budżetowe jednostki hurtu i jednostki nadrzędnej nad tym hurtem. Praca przeznaczona jest dla ogólnego wiadomości fachowych wśród pracowników wymienionej branży handlowej, a w szczególności dla kierowników, pracowników finansowych i planistów w przedsiębiorstwach hurtu żelaza i stali. Praca niniejsza może służyć jako literatura uzupełniająca w odpowiednich szkołach zawodowych.

J. S. Alakwielki i A. J. Parmianow. — PLANOWANIE WYKONAWCZE W WYDZIAŁACH OBRÓBKI CIEPLNEJ. Tłumaczenia z rosyjskiego. Stron 83. Cena zł 5,60. Broszura omawia podstawowe zagadnienia z zakresu planowania wykonawczego i pracy służby dyktando-wskiej w wydziałach obróbki cieplnej. Tak np. metody ruchu produkcyjnego, wykonawczo-wartaniowe przygotowania produkcji, tryb opracowania programu produkcyjnego, metody planowania miesięcznego i dobowo-zmianowego, sprawozdawczość i kontrola wykonania planu. Broszura przeznaczona jest dla mistrzów oraz wydziałowych planistów i ekonomistów i może znaleźć zastosowanie nie tylko w wydziałach obróbki cieplnej lecz także w praktyce wielu innych wydziałów zakładów przemysłu maszynowego i przemysłów pokrewnych.

OGŁOSZENIA DROBNE

- ZGUBY
ZGUBIONO kartę meldunkową wraz z pokwitowaniem ankietacyjną na nazwisko Dziągiewska Halina. GP-220
- ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną przez Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Białym-Zdroju pow. Bytowski, na nazwisko Kamilska Teofila zamieszkała w gromadzie Rogoźno. GP-221
- SKRADZIONO dnia 8 XI br. legitymację szkolną nr 21, wydana przez Szkołę TPD nr 3, na nazwisko Bernas Antoni, Niepodległości nr 105 G-77
- ZGUBIONO karty meldunkowe na nazwisko: Maria Tribbense i Rychołd Tribbense wydane przez Prezydium Gminnej Rady Narodowej Świątynio. G-78

POŻARNICZA PLACÓWKA USŁUGOWA „GASNICA“ KOSZALIN, ULICA BRACKA Nr 15. TELEFON 182 PRZYPOMINA OSOBOM ODPOWIEDZIALNYM ZA SPRAWNOŚĆ GASNIC PRZECIWOPOŻAROWYCH W ZAŁADACH O KONIECZNOŚCI UODPORNIEŃ GASNIC NA ZAMARZANIE WZGLĘDNE WYMIANY ŁADUNKÓW LETNICH NA ZIMOWE. K-68-0

Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych Hurtownia Wojewódzka w Koszalinie zawiadania, że w związku z inventaryzacją roczną wstrzymana będzie sprzedaż materiałów budowlanych na składzie przy ul. Zwycięstwa nr 20 w dniach 29, 30 listopada i 1 grudnia 1952 r. Upraszają się P. T. klientów o zaopatrzenie się w materiały budowlane do dnia 28 XI. 1952 r. K-60-0

Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione w Koszalinie podaje, że z dnem 19 XI 1952 r. unieważnia pieczętkę kauczkową podługną o treści: Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe Przedsiębiorstwo Państwowe w Koszalinie K-67-1

Nasz felieton Co by tu jeszcze?

— Sprawy bytowe, proszę towarzyszy, to niezmiernie ważny, powiedziałbym decydujący odcinek. Dlatego też na sprawach bytowych powinniśmy zwrócić maksymalną naszą troskę i uwagę. Żeby się zbytnio nie rozwodzić, proponuję zwołanie na najbliższą sobotę specjalnego zebrania całej załogi, na którym — jako przedstawiciel Rady Zakładowej — pozwolę sobie wygłosić wyczerpujący referat na temat przejawów troski naszego państwa o sprawy bytowe obywateli.

Wniosek przeszedł. Mimo nieśmiałyh protestów kilku kobiet, które powoływały się na konieczność poczynienia zakupów i sobotnie sprzątanie.

— Czy wy naprawdę nie jesteście w stanie zrozumieć, że sprawy bytowe są ważniejsze, niż jakieś tam zakupy czy sprzątanie? — surowo zgromił je „wybitny“ działacz od spraw bytowych.

Nie wiadomo, czy zrozumiał, w każdym razie więcej już nie protestowały przeciwko sobotniemu zebraniu.

Samo zebranie to jednak za mało dla podkreślenia ogromnej wagi spraw bytowych.

— Tu potrzebna jest jeszcze gazetka ścienna — triumfując zawyrokuje nasz specjalista. Zrobią ją najlepiej ZMP-owcy. A więc Kozłowski, Sadowska i Mallnowska. Zostaną po pracy na godzinke, dwie najwyżej i gotowe.

Zgodził się chętnie, zapewnił, że gazetka będzie na poziomie. Tylko Mallnowska prosiła o zwolnienie jej z tej pracy, bo właśnie jutro ma przyjść do niej do domu inspekcja budowlana, która ma zaopiniować jej podanie o reparację dachu.

— Kochana koleżanko, przecełż to dopraw'ny śmieszne. Trzeba umieć dostrzec pewne proporcje. Pomyślcie tylko chwilę: z jednej strony sprawy bytowe, jako takie, a z drugiej wasz marny dach. No widziacie, teraz wam wstyd. Prawda?

Kol. Mallnowska pomogła przy robieniu gazetki ściennej. Do komisji budowlanej trzeba będzie napisać jeszcze jedno podanie.

Nie na próżno nasz bohater mawia często sam o sobie. „Mam już taką naturę, że jak coś robię, to całą duszą“. Odkąd powierzone mu sprawy bytowe, wszystko robi więc z myślą o nich.

— Agitacja pogłdowa to ważna rzecz. Zle się dzieje, że dotąd nasze transparenty i hasła mówią tylko o produkcji, dyscyplinie, o Froncie Narodowym i Planie 6-letnim. Trzeba, i by mówily także o sprawach bytowych.

Jak postanowił tak i zrobił. Usiadł i zaczął pisać nowe hasła. A więc: „Więcej troski o sprawy bytowe!“, „Człowiek jest największym skarbem!“ itd. itd.

Był akurat w polowie nowego, pięknego sloganu, gdy weszła do pokoju jakaś kobieta.

— Chciałabym umieścić dziecko w żłobku — zaczęła.

— Może byście przyszli później, widziacie mam teraz pilne zajęcia po linii spraw bytowych, za które, jak widać, jestem odpowiedzialny — wyprosił ją uprzejmie, ale stanowczo.

Transparenty udaly się doskonale. Wybitny specjalista od spraw bytowych był bardzo zadowolony. Po kilku dniach jednak zaczął się martwić: — Sprawy bytowe to taka ważna rzecz. A ja już naprawdę nie wiem co by tu jeszcze można było zrobić. Zebranie się odbyło, odczyt wygłosiłem, gazetka wisi, transparenty też. Co by tu jeszcze? Może by nasze kółko dramatyczne odegrało jakąś sztukę na ten temat? Co?

No i odegrało. Powodzenie było ogromne. Wszyscy orzekli, że sztuczka napisana bardzo dowcipnie. Postać główna, w której nie trudno było domyśleć się naszego działacza od spraw bytowych, wręcz znakomita. Śmiechu było co niemiara. Tylko pierwowzór pozostał ponury.

(B. Dr.)

Co, gdzie, kiedy?
Poniedziałek, dnia 24 listopada 1952 r.
Wschód słońca 7.10.
Zachód słońca 15.34.
1875 — Urzłdził się Kaszery Dunikowski, znany współczesny artysta-rzeźbiarz, odznaczony orderem Sztandaru i klasy.

KOSZALIN
Pogotowie Ratunkowe — tel nr 500.
Sztuka pozarna tel. nr 08.
Dystrybucja apteki: Apteka Społeczna nr 11 przy ul. Armii Czerwonej nr 1.
Muzeum: ul. Armii Czerwonej nr 53.
Wystawa „Historia społeczeństw plebotycznych“. W piątki wstęp na wy- stawę bezpłatny.
Od 7. XI do 7. XII. wystawy: „Pa- lac Kultury i Nauki — wielki dar ZSRR dla Polski“. „Film i teatr radziecki w walce o pokój“. Wstęp bezpłatny.
Muzeum czynne codziennie s wy- jatkami poniedziałków od godz. 11 do godz. 17.

BLUPSK
Straż Pożarna — tel nr 33-33.
Pogotowie Ratunkowe — tel. nr 09.
Dystrybucja apteki: Apteka Społeczna nr 31 przy ul. Wojska Polskiego nr 8

KINO
Festiwal filmów radzieckich 7. XI. — 7. XII.

KOSZALIN: „Nowe Huta“ — „Wiel- ski lekarz“. (Kolorowy w wersji polskiej).
Seansy w dni powszednie: godz. 15.30, 18 i 20.30, w niedziele i święta godz. 13, 15.30, 18 i 20.

KOSZALIN: Kino w Domu Kultury — „Wielki lekarz“. (Kolorowy w wersji polskiej). — godz. 19.

BLUPSK: „Polonia“ — „Bałka o śpi- acej królowie“. (Kolorowy rysun- kowy). — godz. 13.30, 18 i 20.30

BIAŁOGARD: „Baltyk“ — „Światła w Kordil“. (Kolorowy w wersji pol- skiej).

SZCZECINEK: „Przyjaźń“ — „Naucz- ciel“ — godz. 18 i 20.30.

WAŁCZ: „Tezza“ — „Krańownik Wąreń“ — godz. 18 i 20.30.

BEAWNO: „Sława“ — „Córka matry- nerza“ — godz. 17 i 19.30.

KOŁOBZEG: „Wybiera“ — „Rado- sne spotkanie“.

BYTÓW: „Albatros“ — „Bokserzy“.

MIASTKO: „Grażyna“ — „Pokolenie zwycięzców“.

CZŁUCHÓW: „Uciecha“ — „Wielki koncert“.

DRAWSKO: „Sokol“ — „Pan! Derw“.

USTKA: „Dellia“ — „Samotny za- cieł“.

DARŁOWO: „Bałka“ — „Ostatnia noc“.

ZŁOCIENIEC: „Mewa“ — „Moje mi- ła“. — godz. 17 i 19.30

ZŁOTÓW: „Radio“ — „Bójownik wol- ności“.

„GŁOS KOSZALIŃSKI“

— organ Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Koszalinie. Redakcja ko- legium. Adres Redakcji: — Kosza- lin ul. Alameda Lampie nr 20. Tele- fon: Redaktor Naczelny — 714. Sekretarz Redakcji — 114. Dział Partyjny — 205. Dział Ekonomicz- no-Morski — 405. Dział Rolny — 810. Dział Korespondentów — 230. Dział Miejski — 980. Dział Spo- rto- wy — 950. Redakcja Nocna: Redaktor Techniczny, Dział depesz. Korekta — 715. Sekretariat — 557. Wydawca — Delegatura R. S. W. „Prasa“, tel. 291.

Druk: Koszaliński Zakład Gra- ficzny, tel. 779.

Zamówienia i wstępy nie pręnume- ruję porzyna przyjmują wstępy- kie urzędy pocztowe oraz listono- sza, a na pręnumerata zakładową wszelkie rozdzielnie PPK „Ruch“ C-3-15372. Zamówienie nr 90.

Sportowcy wsi koszalińskiej!

Nasz Rząd Ludowy i Partia otacza Was troskliwą opieką. Państwo daje Wam sprzęt sportowy, szkoli Instruktorów i trenerów, umożliwia Wam branże czynnego udziału w naszym życiu sportowym. Dzięki władzy ludowej sport wlejski rozwija się coraz lepiej, odrabiając wieloletnie zacofanie z okresu przedwojennego. Sportowcy wsi swymi wynikami zbliżają się coraz bardziej do czołówek kraju, włączając się do rozbudowy naszego ludowego sportu.

Obecnie nadeszła chwila, w której chociaż w części będziecie mogli spłacić państwu swój dług wdzięczności. Partia i Rząd wzywają Was bowiem do pracy na trudnym odcinku, jakim jest walka socjalistyczna o przebudowę wsi, w oparciu o nową technikę — wzywa Was do pracy na traktorach.

Na apel ZG ZMP, wzywający młodzież polską do pracy w hutnictwie i górnictwie, odwołaliśmy wielu Waszych kolegów — młodych budowniczych Polski socjalistycznej. Walka o przebudowę wsi nie może się odbyć bez Waszego czynnego współudziału.

Państwo daje naszej wsi nowoczesne maszyny rolnicze, traktory, nawozy sztuczne itp. Maszyny te, a szczególnie traktory nie zawsze jednak są właściwie wykorzystywane. Często brak odpowiednio

przeszkolonych traktorzystów utrudnia POM-om i PGR-om skuteczną walkę o zwiększenie wydajności pól.

Wy, sportowcy, winniście już teraz zgłaszać się do pracy jako pomocnicy traktorzystów, aby w niedługim czasie móc samodzielnie prowadzić traktor — móc wziąć aktywny udział w pracy nad zwiększeniem wydajności gleby, a tym samym i pól w walce o lepsze jutro naszej wsi.

Zwracając się do Was z apelem o zgłaszanie się do pracy traktorzystów partia wyraża Wam wielkie zaufanie, którego nie możecie zawieść. W akcji werbunkowej do pracy na traktorach Wy, sportowcy wlejscy, winniście zdecydowanie przodować i swym przykładem pociągać innych.

Młodzież wsi koszalińskiej ma już za sobą poważne osiągnięcia w walce o jej socjalistyczną przebudowę. Również sportowcy mają poważny dorobek na tym odcinku.

Niechże i tym razem nie zabraknie Was — młodych sportowców i sportmenców wlejskich — w realizacji tego ważnego zadania.

Wykażcie, że jesteście godni miana sportowca Polski Ludowej, że blińska i droga jest Wam sprawa rozkwitu naszej wsi.

Głos SPORTOWCA

Tygodniowy dodatek „Głosu Koszalińskiego”

Nr 4

PONIEDZIAŁEK 24. XI. 1952 r.

ROK I

Członkowie Ludowych Zespołów Sportowych wybierają nowe władze

ANTONI GRZECH

p. ó. sekretarz Rady Wojewódzkiej ZS „LZS” w Koszalinie

Zrzeszenie Sportowe „LZS”, powołane w tym roku do życia ma już za sobą ośmiomiesięczny okres pracy sportowej. W tym czasie, a szczególnie podczas kampanii złotowej i przed wyborczej wzrastała aktywność zespołów, zarówno w działalności sportowej jak i politycznej i społecznej. Przeszkolono tak że poważną liczbę aktywistów społecznych, mistrzostwa zrzeszenia wyróżniły liczne kadry utalentowanych wyczynowców.

Na terenie naszego województwa istnieje obecnie około 300 zespołów zrzeszających tysiące młodzieży wlejskiej. Sportowcy wsi koszalińskiej mają również poważne osiągnięcia w dziedzinie rozwoju sportu. Obok osiągnięć, w dotychczasowej pracy zrzeszenia istnieje jednak wiele poważnych braków. Dotyczy to szczególnie sła bej pracy organizacyjnej w zrzeszeniu. Powodem tego stanu rzeczy jest fakt, że rady zrzeszenia na wszystkich szczeblach nie pracują kolektywnie i nie dokonują systematycznych ocen wyników swej dzia-

łalności. Zasadniczą przyczyną niedociągnięć w pracy organizacyjnej tych rad jest niejednokrotnie przypadkowy ich skład. W radach bowiem widzimy zbyt mało aktywistów sportowych, działaczy i czołowych zawodników naszego zrzeszenia, co uniemożliwia należyte wykorzystanie ich w pracy. Na terenie naszego województwa mamy też jeszcze takie gminy, w których rady gminne LZS nie zostały dotąd utworzone.

W tych warunkach zagadnięcie wyborów, które odbywać się będą już w najbliższych dniach nabiera szczególnie doniosłego

znaczenia. Celem akcji sprawozdawczo-wyborczej jest podsumowanie pierwszego etapu pracy zrzeszenia, krytyczna i samokrytyczna ocena jej wyników oraz wytyczenie zadań na rok 1953.

Wybory do rad zrzeszenia na wszystkich szczeblach to nie tylko akt związany wypełnieniem statutu zrzeszenia, lecz przede wszystkim poleśnienie aktywności dołowych ogniw zrzeszenia, nadanie ich pracy planowości. Dotyczy to zarówno wyborów, które odbywać się będą już w najbliższych dniach jak i nabiera szczególnie doniosłego

budownictwa sportowego. Jednym z najistotniejszych celów wyborów jest odpowiedzialne pokierowanie i nastawienie do pracy nowo wybranych władz zrzeszenia, pogłębienie kontaktu z aktywnymi LZS-ow. Będzie my dążyć do tego, aby każdy członek LZS-ów stał się aktywnym budowniczym życia sportowego na wsi.

W okresie kampanii sprawozdawczo-wyborczej we wszystkich instancjach zrzeszenia zostanie wprowadzona nowa dokumentacja zrzeszenia, oraz będzie przeprowadzona inwentaryzacja mienia Ludowych Zespołów Sportowych.

Wybory do władz zrzeszenia odbywać się będą w następujących terminach:

Do rad LZS w gromadach oraz do rad gminnych — w okresie od 25 bm. do 10. I. 1953 roku.

do rad powiatowych — od 6 grudnia br. do 15 stycznia 1953 r.

do rady wojewódzkiej — od 15 do 30 stycznia 1953 r.

Nowy rekord woj. koszalińskiego

Ponad 45 tys. uczestników marszów szlakami zwycięstw

Główny Komitet Kultury Fizycznej podsumował wyniki tegorocznych marszów jesennych w całym kraju. Ogółem na terenie Polski w marszach jesennych wzięło udział 1.413.256 osób, w tym 543.742 kobiety.

Poważny sukces osiągnęło województwo koszalińskie, w którym startowała rekordowa liczba 45.858 osób. Jest to najlepszy wynik w organizowanych dotąd marszach jesennych na terenie naszego województwa, świadczą o dalszym rozwoju i umasowieniu sportu.

Stwierdzić jednak należy, że liczba kobiet — 10.540 jest zbyt mała i wskazuje wyraźnie na niedostateczne wyzwanie uaktywnienie kobiet w naszym ruchu sportowym. Uwagę tę kierujemy pod adresem naszych zrzeszeń i pionów sportowych, które dotychczas nie prowadzą skutecznej walki o włączenie jak największej liczby kobiet w szereg aktywnych sportmenców.

Ze sportu radzieckiego

WERYWANIE odbywają się zawodnicze mistrzostwa ZSRR. Startuje w nich ponad 200 zawodników z całego kraju. Po trzech dniach mistrzostw bez porażki są olimpijczycy Kołko, Sallu, Pankin i Gurewicz.

SPORTOWCY Ukrainy poprawili w tym sezonie ponad 200 razy rekordy Republiki i ustanowili 22 rekordy wszechziarukowe. 28 reprezentantów Ukrainy zdobyło tytuły mistrzów ZSRR. Po czołowych sportowców Republiki należy lekkoatletka Pietriwna, która pobiła w tym roku rekord świata w biegu na 800 m.

TAIJNE odbywają się mistrzostwa ZSRR w tenisie stołowym. W turnieju drużynowym startuje 16 zespołów. Każdy mecz składa się z 9 gier pojedynczych mężczyzn, 4 gier pojedynczych kobiet i 2 gier podwójnych.

W półfinale Spartak wygrał 10:3 z drużyną Kalew (Estońska SRR). W ramach tego meczu mistrz ZSRR Akopian wygrał z mistrzem Estonii Prantem. W finale Spartak spotka się z zespołem Zsigrita (Litewska SRR).

Po turnieju drużynowym odbędą się mistrzostwa indywidualne.

Zdjęcie konkursowe Nr 3

Jeszcze jeden sukces radzieckiej szkoły szachowej

Zakończenie turnieju szachowego w Moskwie

20 bm. zakończył się w Moskwie międzynarodowy turniej szachowy kobiet. Jak już podawaliśmy, pierwsze miejsce w turnieju zajęła szachistka radziecka Bykowa, która tym samym uzyskała prawo gry z mistrzynią świata Rudenko (ZSRR).

19 bm. w ostatniej rundzie turnieju uzyskano następujące wyniki: Heemskerck wygrała z Karff, Ignatiewa pokonała Bain, de Silans pokonała Rub

cową, Keller-Hermann zwyciężyła de Montero. Bielowa zremisowała ze Zworykina, a Bruce — z Hruskova-Bielską. W dogrywkach dwóch odłożonych partii Bykowa przegrała z Trenmer, a Langos pokonała Relscher.

Zwycięczyni turnieju Bykowa zdobyła ogółem 11,5 pkt. na 15 możliwych. Drugie i trzecie miejsca podzieliły Ignatiewa (ZSRR) i Heemskerck (Holandia) — po 10,5 pkt., 4. 5 i 6 miejsca dzieliły: Bielowa (ZSRR), Zworykina (ZSRR) i Keller-Hermann (NRD) — po 10 pkt.

Dalsze miejsca zajęły: 7) Trenmer (Anglia) — 9, 8—10 Rubcowa (ZSRR), Langos Węgry, de Silans (Francja) — 7, 12) Bruce (Anglia) — 5, 13) Hruskova-Bielska (CSR) — 4,5, 14) Bain (USA) — 3,5, 15) Montero (Argentyna) — 3, 16) Relscher (Austria) 1,5 pkt.

Gimnastycy radzieccy w Berlinie

Do Berlina przybyła 24-osobowa ekipa gimnastyków radzieckich z mistrzem olimpijskim Czukaninem i Gorochowską na czele. Sportowcy radzieccy odbędą wspólne treningi z gimnastykami z NRD oraz wystąpią w kilku imprezach propagandowych.

Wspaniała rozwój sportu w Kraju Rad

35 lat temu, gdy Wielka Rewolucja Socjalistyczna obaliła carat, wyzwolone spod jarzma imperialistycznego narody dawnego imperium przystąpiły do budowy nowego, lepszego życia. Przewrót październikowy, który pociągnął za sobą decydujące zmiany we wszystkich dziedzinach życia nie ominął i sportu.

Z zacofania, jakie panowało we wszystkich gałęziach i dziedzinach życia Rosji carskiej, w młodych republikach radzieckich rozwinął się nowy, oparty na masowości sport radziecki, przodujący dzisiaj w świecie.

Rozpoczęto budowę nowych urządzeń sportowych. Jak gry by po deszczu zaczęły wyrastać w całym Związku Radzieckim piękne, mogące pomieścić dziesiątki tysięcy widzów, nowoczesne urządzone stadiony, szkoły kultury fizycznej i inne urządzenia WF. W ośrodkach tych młodzi robotnicy i chłopcy, uczniowie i żołnierze uczyli się teorii fizyki — kultury wyrastali na doskonałych trenerów i zawodników. Rosły również fabryki sprzętu sportowego. Nie też dziwnego, że z każdym dniem stawał się on coraz tańszy, coraz dostępniejszy dla wszystkich.

Z elitarnego, obejmującego wyłącznie jednostki, w Rosji radzieckiej sport stał się najbardziej masowym w świecie. Razem z umasowieniem podnosił się poziom sportu wycieczkowego. Już przed drugą wojną światową, mimo szklan z strony rządów państw kapitalistycznych, sportowcy radzieccy

brali udział w zawodach międzynarodowych odnosząc szereg pięknych sukcesów, kwalifikujących ich do czołówek światowej.

Po zwycięskim zakończeniu wojny, razem z odbudową zniszczonego przemysłu i rolnictwa, przystąpiono do odbudowy i rozbudowy urządzeń sportowych. Wychowanie fizyczne dotarło wszędzie, zarówno do olbrzymich zakładów przemysłowych, jak i najbardziej odległych kolchozów, do szkół i jednostek wojskowych. Szybko też sportowcy radzieccy utworowali sobie drogę do rekordów światowych, ustanawiając je na każdym niemal najważniejszych zawodach ogólnokrajowych i międzynarodowych. Cały świat sportowy poznał nazwiska Isakowej, Botwinnikowa, Czudny, Korolewa, Illasowa, Karakulowa, Soczenowej i innych.

Przełomowym dla sportu radzieckiego jest rok bieżący, a szczególnie XV Igrzyska Olimpijskie, które odbyły się w tym sezonie w Helsinkach. Pamiętamy wszyscy wspaniałe wyniki lekkoatletów radzieckich, wioślarzy, strzelców, gimnastyków, ciężkoatletów i innych. We wszystkich niemal konkurencjach wykazali oni swoją wyższość nad zawodnikami innych państw, i znowu na ustach miłośników sportu całego świata pojawiły się nazwiska przodujących sportowców: Tiukalowa, Bogdanowa, Kawanowa, Romaszkowej, Bagriancewej, Gurewicza, Saflina, Kołkasa, Nowaka...

Sukcesy radzieckiej kultury fizycznej na arenie międzynarodowej świadczą wymownie o wspaniałym jej rozwoju w Kraju Rad, o ciągłym podnoszeniu jej poziomu fizycznej w ZSRR.

Ekipa ZSRR, startując na Olimpiadzie po raz pierwszy,

zajął I miejsce, nie ustępując ani rozreklamowanej reprezentacji USA, ani innym państwom.

W kilka dni później odbyła się Olimpiada szachowa, a potem międzynarodowy turniej szachowy w Sztokholmie i mistrzostwa świata w siatkówce. I znowu sportowcy radzieccy święcili wielki triumf zajmując zdecydowanie pierwsze miejsca.

Sukcesy radzieckiej kultury fizycznej na arenie międzynarodowej świadczą wymownie o wspaniałym jej rozwoju w Kraju Rad, o ciągłym podnoszeniu jej poziomu fizycznej w ZSRR.

Millionowe rzesze sportowców radzieckich — to niewyczerpane źródło nowych talentów, z których pod troskliwą opieką starych mistrzów i rekordzistów — trenerów wyrastają nowi rekordziści republik, Związku i świata.

Sport Polski Ludowej wiele korzysta z doświadczeń przodującej kultury fizycznej Związku Radzieckiego. Nasi zawodnicy uczą się od nich nowych metod treningu, zapoznają się z organizacją wychowania fizycznego, korzystają z ich pięknych wzorów.

Rozpoczynając się Mięsiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej winien jeszcze bardziej zbliżyć naszych sportowców do fizyki radzieckiej. Zarządy kół i zespołów pod kierownictwem organizacji ZMP owskiej wia-

Zdjęcie konkursowe Nr 4

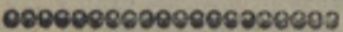
A jednak...

Jak nas informuje Rada Okręgowa ZS „Spójnia” zrzeszenie to podjęło się organizacji młodzieżowego spotkania pięciarciskiego pomiędzy reprezentacją Wrocławia i Koszalinia.

Tak więc w nadchodzącą niedzielę, 30 bm. zobaczymy w Koszalinie siłną „10” wrocławską.

Obie reprezentacje wystąpią w swych najbliższych składach.

Bliższe szczegóły podamy.

Zdobywajcie SPO!

Zdjęcie konkursowe Nr 5

W. Siwcow

Przyjaźń

Marla Andrejewa stała w drzwiach swego mieszkania i patrzyła jak Walenty i Eugeniusz schodzą w dół.

— Mam, wróć późno! Po treningu wstąpię do instytutu! — krzyknął Walenty.

Dźwięk jego głosu polecał po piętrach klatki schodowej i napłynął ją guchym echem. Z sąsiednich drzwi wyszła starsza kobieta i podchodząc do Marły Andrejewny zapytała:

— Poszły sokoly? — Poszły...

Milczący, przysiadając się ucichającym krokiem. Jednocześnie gdzieś w dole rozległ się entuzjastyczny, dźwięczny, dziecący głos:

— Koledzy! Oto champion olimpijski, zasłużony mistrzowie sportu! Hurra!

— Hurra! Marla Andrejewa popatrzyła na sąsiadkę, uśmiechnęła się nieśmiało i ręką chusteczką otarła oczy.

— Wczoraj — zaczęła mówić — w szkole, do której oni chodzą, było zebranie kół rodzicielskiego. Dyrektor, kobieta bardzo poważna, powiedziała: „My chlubiemy się, że uczymy takich ludzi jak Muratow i Korolkow...”

Zwiłgotniały oczy i sąsiadce: — Ach! Tak niedawno byli jeszcze dziećmi...

...W ciężkim roku 1942, kiedy ojciec poszedł na front, Walenty skończył 14 lat. Kiedyś, późnym wieczorem, matkę powracającą z pracy, powitał nowiną:

— Będę teraz pracował jako trener w fabryce.

— A szkoła? — Nie mogę mam. Na naszej ulicy niemal wszystkie dzieci pracują.

Tylko w koszykówce „Unia” była lepsza W siatkówce i tenisie stołowym zwyciężył SKS Miastko

Miastkowski SKS gościł ostatnio u siebie koszykarzy, siatkarzy i tenisistów stołowych z „Unią” Warcho.

Zawody te zostały zorganizowane dla uczczenia Miastka Pogłębenia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Mecz koszykówki przyniósł zwycięstwo gościom w stosunku 36:15 (22:4). Najlepszym graczem na boisku był Świąg z „Unii”.

W spotkaniu tenisa stołowego wygrali gospodarze w stosunku 7:3. Wyróżnił się Tarczyński z SKS-u, który nie przegrał ani jednego seta, górując zdecydowanie nad pozostałymi zawodnikami.

Spotkanie siatkarzy wygrał również gospodarze. „Eskasialcy” pokonał warcziścią „Unię” w dwóch setach. Mecz stał na niskim poziomie, jednak był zacięty, o czym świadczą najlepiej wyniki obu setów: 17:15 i 15:12.

J. Zotow
Korespondent „Głosu”

Ogniwo trenuje

Koło sportowe Ogniw przy Woj. RN w Koszalinie rozpoczęło ostatnio prowadzenie treningów dla siatkarzy i koszykarzy. Treningi odbywały się we wtorki i czwartki każdego tygodnia, w sali Zasadniczej Szkoły Metalowo-Budowlanej, według planu: od godz. 15.30 do 16.45 — koszykówka kobiet, od godz. 16.45 do 18.00 — siatkówka kobiet, od godz. 18.00 do 19.30 — siatkówka męskim i od godz. 19.30 do 21 — koszykówka kobiet.

Treningi prowadzi ob. Kowalczyk. Rada koła prosi wszystkich chętnych do uprawiania siatkówki i koszykówki, o przychodzenie na treningi, na których będzie się przeprowadzać zaprawę zlinową.

Hokej na Torkacie

W ramach przygotowań do sezonu, hokeiści trenujący na sztucznym lodowisku w Katowicach rozegrali towarzyski mecz: reprezentacja Śląska — Górnik.

Zwyciężył Górnik 5:1 (2:0, 1:0, 2:1).

Mistrz olimpijski — Hamalainen wystąpi w drużynie fińskiej

Fiński związek bokserki nadesłał do GKKF ostateczny skład reprezentacyjnej drużyny fińskiej, która w dniach 7 i 8 grudnia wystąpi w Warszawie i Łodzi.

W drużynie fińskiej walczyć będzie mistrz olimpijski w wadze koguciej — Hamalainen.

Siatkówka na cenzurowanym

JAN KOWALCZYK
— członek sekcji
PKRS WKKF
w Koszalinie

ku, co również jest poważnym mankamentem.

Nieco lepiej wygląda poziom siatkówki męskiej. Cztery czołowe drużyny — Ogniw Słupsk, Kolejarz Białogard, Spójnia Koszalin i Unia Szczecinek — wykazywały jednak bardzo zmienną formę. Obok zagrań na bardzo dobrym poziomie, widzieliśmy spotkania — dyskwalifikujące drużyny, jako mistrzów województwa, czy zdobywców pierwszych miejsc w zawodach ogólnowojevozdskich.

Zadna z drużyn nie ma wyrównanego poziomu gry. Np. Spójnia Koszalin, drużyna o silnym ataku, dobrym bloku ma bardzo słabą obronę, zaś Kolejarz Białogard, dysponujący dobrą obroną i blokiem, często zawodzi w ataku. W grze czołówki męskiej widzi się już zaczątki gry taktycznej. Atak z pierwszej piłki, dwójblok przetrzaski itp. nie są tu rzadkością. Rzadko jednak spotyka się atak w czterech, przy wystawianiu tyłem i atak szybki z pierwszej i drugiej piłki, polegający na niskiej wystawie lub piaskiej przetrzasku przy wyskoku ścinającego z dwu nóg.

Stosowany przez czołowe drużyny kraju skuteczny atak „młynkiem”, w naszym województwie dotychczas jest zaniedbany, a stosujący go M. Pióclennik nie może znaleźć naśladowców.

Jakie są możliwości dalszego rozwoju siatkówki na naszym terenie?

Jako jeden z pierwszych warunków podniesienia poziomu siatkówki uważam umasowienie tego sportu zarówno w mieście jak i na wsi.

W tym celu należy włączyć wszystkie zespoły kół i LZS-ów do rozgrywek przewidzianych w kalendarzu sportowym. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na rozgrywkę na szczeblu powiatowym, gdzie tytuły mi-

strzowskie zdobywają drużyny drogą wielu walkowerów. Winę za to ponoszą sekcje siatkówki PKRF-ów z WKKF-em na czele. Ta ostatnia nie potrafiła pokierować pracą w terenie i wpłynęła na ożywienie sekcji w powiatach. Do umasowienia siatkówki w naszym województwie winny przyczynić się rozgrywki o Puchar Polski oraz częściej organizowane zawody towarzyskie pomiędzy kołami i zespołami, spotkania międzymiastowe, międzyzrzeszeniowe itp. Bardzo ważnym czynnikiem rozwoju siatkówki jest nawiązanie przez koła miejskie kontaktów z LZS-ami.

Co pewien okres czasu, szczególnie po zakończeniu rozgrywek mistrzowskich, czy o Puchar Polski, winny odbywać się narady robocze instruktorów i trenerów. Oprawy te pozwoliłyby na omówienie wyników dotychczasowej pracy, dzielenie się doświadczeniami oraz na ustalenie jednolitej linii szkolenia. Sprawa utworzenia rady trenerów i instruktorów, która kierowałaby tego rodzaju naradami winna stanąć na najbliższym posiedzeniu sekcji Piłki Koszykowej, Ręcznej i Siatkowej WKKF.

Równocześnie z pracą nad podniesieniem poziomu sportu wyczynowego musi iść wzmocniona praca polityczno-wychowawcza wśród zawodników i działaczy.

Warunki rozwoju piłki siatkowej w naszym województwie są bardzo dobre, gdyż śleć sal gimnastycznych jest bardzo gęsta, a w sezonie letnim siatkarze mogą rozgrywać spotkania na jeszcze liczniejszych boiskach.

Na zakończenie pozwolę sobie zestawzić pierwsze „G” naszego województwa w konkurencji męczyzn i kobiet.

MĘCZYŻNI: M. Pióclennik, B. Rybczyński i E. Świątlik z koszalińskiej Spójni, Kurzela i Koński ze słupskiego Ogniewa oraz Kozłowiec z Kolejarza Białogard.

KOBIETY: Trąbczyńska i Zalewska z Ogniewa Słupsk, Młynarczyk, Surni i Bielska z Kolejarza Białogard oraz Hryniewicz ze Spójni Koszalin.

W Stargardzie powstanie młodzieżowa szkoła pływacka

Duże znaczenie dla uzupełnienia kadry instruktorów pływackich będzie miało uruchomienie młodzieżowej szkoły pływackiej w ośrodku szkoleniowym ZS „Spójnia” w Stargardzie. Szkołą organizuje Rada Główna ZS „Spójnia”.

„Do szkoły weszcząć będzie młodzież z 6 i 7 klasy szkół podstawowych w Stargardzie, która po 4-letnim szkoleniu teoretycznym i praktycznym uzyska prawo spełniania funkcji instruktorów pływackich. Nauka odbywać się będzie w godzinach wieczornych 3 razy w tygodniu po 2 godziny. Duży nacisk położony będzie na sprawność fizyczną młodzieży.

W roku bieżącym, z uwagi na spóźnioną porę zorganizowany zostanie kurs wstępny, na który przyjętych będzie 50 kandydatów. Limit wieku przesuńnięty został wyjątkowo do lat 16-tu. Kwalifikacją w sprawie szkolenia powierzonej trenerowi Moczyłowskiemu.

Na kurs wstępny wzięto się ponad 40 chłopców i dziewcząt, wśród których jest szereg członków sekcji pływackich „Spójni” i „Kolejarza”. Szkoła w Stargardzie będzie jedną z pierwszych tego typu szkół, zorganizowaną na wzór licznych młodzieżowych szkół sportowych w Związku Radzieckim.

Przed sezonem hokejowym w ZSRR

W miastach Uralu—Swierdłowski. Czeliabłsku i Molotowie rozpoczynają się niedługo: mistrzostwa ZSRR w hokeju, 18 najlepszych drużyn rozegra eliminacje wstępne w 3 grupach.

W mistrzostwach ZSRR w hokeju rosyjskim weźmie udział 16 zespołów. Ponadto przez całą zimę prowadzone będą masowe turnieje o puchar ZSRR w hokeju rosyjskim i kanadyjskim.

— Walenty słaby? — uśmiechnął się Korolkow. — Może chcecie popatrzeć na zajęcia?

Marla Andrejewa usiadła w kącie gimnastycznej sali. Już od pierwszych minut przypadał jej do serca wszyscy ci zięcni, silni i weseli chłopcy, którzy tak niezmiennie i lekko wykonywali złożone w jej pojęciu ćwiczenia. Najbardziej dziwiła ją to, że jej Wala nie tylko nie zostawał w tyle za kolegami, ale nawet ich wyprzedzał. Wydało jej się to cudem. Nie poznawała syna w tym zgrzesnym, męskularnym młodzieńcu.

Marla Andrejewa popatrzyła z uczuciem wdzięczności na Wiktora Aleksandrowicza. Trochę i uważnie śledził każdego ćwiczącego, pomagał słabym, poprawiał ostrożnie niedociągnięcia zbyt gorliwych, zachęcając skontundowanych. „Rzeczywiście, jak ojciec rodzony” — pomyślała Marla Andrejewa i uspokojona wróciła do domu.

Czas mijal. Wraz ze sportowymi sukcesami rosła i krzepła przyjaźń Eugeniusza i Walentyna. Kiedy byli w dziesiątej klasie, Muratow został championem juniorów w Moskwie. Zenia Korolkow zajął na tych zawodach drugie miejsce. Wieczorem szli w trójkę — Walenty, Eugeniusz i Wiktor Aleksandrowicz — gwałtownie ulicami Moskwy.

— Zawiodła cię poprzeczka — z zalem zwrócił się do przyjaciela Walenty.

— Na poprzeczce czuję się niepewnie. Za to ty dzisiaj występowałeś pięknie.

Eugeniusz Korolkow wcześniej od swego przyjaciela zdobył tytuł mistrza sportu i pokonał Walenty w walce o uzyskanie go. Na światowym Festiwalu Młodzieży w Budapeszcie, Korolkow zwyciężył Muratowa, a później hacnie zwracał uwagę, aby Walenty dokładnie

przerobił ćwiczenia, które nie udawały mu się w czasie zawodów. Na zawodach gimnastycznych w Berlinie Muratow wyprzedził Korolkowa.

— Ćwiczenia wolne to twoje słabe miejsce — mówił po zawodach Walenty. — Zaimię mi się nimi szczególnie uważnie.

Przyjaciele pomagali sobie nawzajem i w tym szlachetnym współzawodnicztwie rosło ich mistrzostwo. Na Olimpijskich Zawodach w Helsinkach, Walenty Muratow i Eugeniusz Korolkow wraz z grupą radzieckich gimnastyków zdobyli zdecydowanie pierwsze miejsca i zaszczytne tytuły Mistrzów Olimpijskich.

...Codziennie, w jednym z podmoskiewskich miast, czy to latem na stadionie, czy zimą w sali gimnastycznej można spotkać Eugeniusza i Walentyna, którzy przyjeżdżają tutaj, aby zdać sprawozdanie swemu starymu nauczycielowi Wiktorowi Korolkow. Przyjazd mistrzów — gimnastyków przekształca się w święto dla sportowców miasta. Wiktor Aleksandrowicz, który pełni obecnie funkcję nauczyciela WF w jednej ze szkół miejskich, przyprowadza na stadion swoich młodych uczniów. Tutaj zbiegają się wszyscy, którzy interesują się sportem. Walenty i Eugeniusz pokazują swoje najlepsze ćwiczenia. Młodzi mistrzowie sportu przychodzą na zniechęcając, aby pomóc Wiktorowi Aleksandrowiczowi w prowadzeniu zajęć. A kiedy, rozstając się z nimi sportowcy dziękują Walenty i Eugeniuszowi, dwaj przyjaciele mówią:

— To jest nasz dług. Nas wychowała i wykształciła Ojczyzna. Jesteśmy obowiązani przekazać innym nasze wiadomości i doświadczenia. Jesteśmy komunistami.

„Sowiecki Sport”
Ilum. J. Sipińska

— Jak do szkoły, to do szkoły — powiedział Walenty majstrowi.

W szkole spotkał Eugeniusza Korolkowa. Walentyowi bardzo spodobał się ten kędzie rzawy, ciemnowłosy chłopak. Mimo, że Eugeniusz był o dwa lata młodszy od Walentyna, okazywało się, że był od niego silniejszy. „To dlatego, że zajmuję się sportem” — stwierdził Walenty, widząc na lekcji gimnastyki, jak lekko Eugeniusz robił stójki, obroty i koziołki. Wracając ze szkoły, chłopcy nawiązali rozmowę:

— Prowadzący gimnastykę, Wiktor Aleksandrowicz Korolkow to twój ojciec? — zapytał Walenty.

— Nie. On wziął mnie na wychowanie z domu dziecka.

Przez pewien czas szli milcząc. Walenty z ukosa popatrzył na Eugeniusza.

— Mój ojciec zginął na froncie — z gorczyką wyrwało się Walenty.

— Zie jest bez ojca — powiedział Eugeniusz. — Sierota — dodał z zadumą. Do rewolucji tak było: sierota, to człowiek zgubiony. A teraz szkoła, komсомolska organizacja...

— Czy to nie rodzina? W ogóle, sierota czy nie sierota, wszystko jedno, nie zginiesz.

— Rzeczywiście — pomyślał Walenty.

Wiktor Aleksandrowicz Korolkow dawał w szkole lekcje gimnastyki. Walenty i Eugeniusz z przyjemnością zajmowali się tym przedmiotem. Marla Andrejewa przeleciała się nleco. Walenty wprawdzie otrzymywał nadal dobre i bardzo dobre stopnie. Jednak Marle Andrejewnie wydawało się, że to nowe zainteresowanie zaszkodzi zdrowiu syna. „On jest przecież słaby” — myślała Marla Andrejewa — „a tam przecież na głowie sta ją...” Poszła do szkoły. Wiktor Andrejewicz wysłuchiwał jej z uwagą.